

Ünsiyet 10

İLMİ, KÜLTÜREL, FİKRİ AYLIK DERGİ

ISSN: 3023-7688

OCAK 2025

Ey iman edenler! Hem kendinizi hem de âilenizi yakıtı insanlar ve taşlar olan o müthiş cehennem ateşinden koruyun! Onun başında, Allah'ın emirlerine asla karşı gelmeyen ve kendilerine verilen her emri eksiksiz yerine getiren son derece acımasız, güçlü ve sert tabiatlı melekler vardır. (Tahrim: 6)

DOSYA:

NESİL EMNİYETİ

□CELALEDDİN SİPAHİOĞLU □HASAN EKİNCİ □İBRAHİM ŞAHİN
□MUSTAFA DOĞU □MUSTAFA BALABAN □NEZİR ERGENÇ

ünsiyet

İlmi, Kültürel, Fikri
Aylık Dergi

Yıl:1 Sayı: 10 OCAK 2025

ISSN:
3023-7688

İmtiyaz Sahibi

Kayseri Bilgi Kültür Derneği Adına
İbrahim ŞAHİN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Mustafa DOĞU

Genel Yayın Yönetmeni

Celalettin SİPAHİOĞLU

Yayın Kurulu

Mustafa DOĞU

Şükrü KARAOSMANOĞLU

Celalettin SİPAHİOĞLU

İbrahim ŞAHİN

Suat KAHRİMAN

Furkan DELİ

Hukuk Danışmanı

Av. Ömer İkbâl Ayar

Grafik Tasarım

Mustafa İBAKORKMAZ

Basım

Şafak Tasarım Matbaacılık

Tel: 0 506 918 34 41

Yönetim Yeri

Cumhuriyet Mahallesi. Park Bulvarı
Gökdelen İş Mrkz. Dış Kapı No: 19 İç

Kapı No: 401

Melik Gazi / Kayseri,

İletişim

E-Mail: bilgi@unsiyet.com.tr

Telefon: 0 506 918 34 41

Yayın Türü

Yaygın süreli yayın

Her hakkı mahfuzdur. Yayımlanan
yazılarda ileri sürülen görüşler
yazarlarıdır. Yazıların hukuki
sorumluluğu yazarlarına aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.
Dergide yayınlanan yazı ve resimler
eğitim amaçlı yayınlanmıştır.

Ücretsizdir. Para ile satılmaz.

İÇİNDEKİLER

Ekini/Harsı ve Nesli İfsad Ederler...

MUSTAFA DOĞU 4

Yitirilmiş Nesiller

İBRAHİM ŞAHİN7

Nesil Emniyeti.....

CELALEDDİN SİPAHİOĞLU..... 10

Üstatların Dilinden II

NEZİR ERGİNÇ 12

Nesil Emniyeti ve Modern Tehditler

HASAN EKİNCİ..... 14

Nesil Emniyeti

İRFAN SETENCİ 17

Her Devirde Bir FACİA(BOOK)

MUSTAFA BALABAN 20

Sonraki Nesiller Kime Benzeyecek?

MUSTAFA İBAKORKMAZ 22

SIZLANIR - II (diriliş muştusu)

İBRAHİM ŞAHİN 24

NİZÂM-I ÂLEM

Yeryüzünü bir nizam içinde yaratan Allah azze ve Celle bu nizamın bozulmasını asla istemezdi. Yeryüzünü kendisine fücür ve takva üflenmiş vaziyette yaratılan insana imtihan edilmek üzere seçtiğinde bu nizamın bozulmaması adına insana uyulması gereken yol olarak dini kayyımı seçti.

İmtihan hakikati gereği imtihanın tecelli etmesi adına işlenebilecek fücürün başlangıç olarak kışkırtılması gerekiyordu ki, bunun baş aktörü olarak şeytan hazır kıta beklemekteydi.

Zira şeytan Allah'ın tercihlerini sorgulamak gibi bir gaflete düşmüştü. Yaratılmış olmasına rağmen kendini yaratanın, kendisini yaratmadaki tercihini sorgulama gereği duymadan, başka bir irade sahibinin yaratılması esnasında fikir sorulmadan tercih beyanı kabilinden itaat etmesi gereken bir konuda asi olma seçeneğini tercih etmişti.

Aynı konuda melekler Allah'ın fikrini beyan ettiği zaman diliminde itirazlarını beyan etmelerine rağmen, Allah'ın, itiraz ettikleri varlığa saygı duymaları gerektiğini emrettiği demde itaatte kusur etmediler. Ademin yaratılış kıssasında şeytanın fikir beyanı olmaksızın emre itaat safhasında itirazı beyan edilmekle beraber öncesinde bir eleştirisinin olmayışı dikkat çekici bir husustur. Bu bölüm Allah cc tarafından bize kapalı tutulmuştur.

Burada bir itirazın olmayışı, olacağı keşf noktasında meleklerin tecrübeli olmaları fikir beyanı sadedinde onları öncelikli kılmış olabilir.

Dini kayyım, yeryüzünün salahı adına insan için belirlenmiş esaslar demektir. Bunlar insanın hayatının icrası esnasında yaşayacağı varlığın sürdürülmesi esnasında yaşanacakların kurallarıydı. Bunları belirleme adına önce ana başlıklar belirlenmişti. Can, Akıl, Din, Nesil, Mal, imtihanın tecelli etmesi adına araçlar olarak belirlenmiş ve bunların yaratılmış

dünyanın müesses nizamı bozulmadan korunarak uygulanmaları gerekmektedir.

İnsanın varlığı, yani canı, korunmalı, canın korunması adına üreme faaliyetleri devam etmeli, üreme faaliyetleri de korunmalı, canın varlığını sürdürmesi adına kullanacağı mal da korunmalı. Bu korumaların gerçekleşebilmesi adına Allah'ın insan aklıyla tamamını oluşturamayacağı sistem, yani din Allah tarafından insana vahiy yoluyla indirilerek insana yardımcı olunmuştur. Bütün bu esasları değerlendirme adına insana verilen akıl melekesi de korunmalı ki sistem tam anlamıyla sağlıklı bir şekilde yürüyebilsin.

İşin aslına bakarsak varlık aleminin devamı anlamında kodlar Allah cc tarafından sağlıklı bir şekilde oluşturulduğu için insan dışında varlık aleminin nizamında ve devamında herhangi bir sorun yoktur. İnsanoğlunun vahşi bir şekilde yok etme anlayışına rağmen dünya kendi için oluşturulmuş sistem vasıtasıyla sürekli yenilenme suretiyle yoluna devam etmektedir. Bugün için yeryüzünden insanı çekelim, yerküre Allah'ın izniyle kendini yenileyerek yoluna devam edecektir. Nitekim salgın hastalık döneminde insanlar evlerine kapanıp daha az dışarı çıktığında görüldü ki insanın çevreye vermiş olduğu zarar, Allah'ın sistemi içinde tedavi edilerek düzelme eğilimine girdi.

İnsan adına olması gereken nizam insanın kendisi için var edilmiş nizamdır. Dinin yeryüzünde ikame edilmesi ve bu vesileyle insana dair korunması gereken beş esas insanın varlığının devamı için konulmuştur.

Canın korunması esas olmayı, ilk günden Kabil'in Habil'i öldürmesine göz yumulsaydı, insanın varlığının olması soyunun devamı, mümkün olmayabilirdi. Soyun sağlıklı devamı adına evlilik kurumu müesses hale getirilmeseydi, bugün insanın soy problemi ortaya çıkmış olabilirdi. Nitekim

modern dünya denilen batıda ortaya çıkan anlayışlar insan soyunun giderek yaşlanmasına ve ortadan kalkmaya doğru evrilmesine sebep olmaktadır. Yeryüzünde hayatın devamı anlamında insanın mal edinme duygusu, insanı imtihanın gerçekleşeceği hayata bağlamaktadır. Dünyalık nimetler insanların imtihanın tahakkuku için güzel gösterilmiştir. İnsanların mal edinmelerinde istekli olabilmeleri, mala sahip olmasında kusursuz bir sahiplenme korunma sistemi sağlamaktadır. Bu sebeple malı koruyacak sistem kurulmuştur.

İnsan soyunun devamı üremesine bağlıdır. Üremenin gerçekleşmesi için iki sağlıklı karşı cins olmalıdır ki üreme mümkün olsun. Öncelikle cinslerin, cinsiyetleri korunmalı sonrasında bu iki cinsin soylarının korunabileceği bir sistemle bir araya gelmelidirler ve kurdıkları birliktelikle hem hayatlarını güzelleştirmeliler hem de soylarını devam ettirmelidirler. Bugün dünya üzerinde var olan insan soyunun sağlıklı gelişmesini baltalamak adına oluşturulmuş bütün sapkın anlayışlar bu koruma kuralının ihlali için planlanmıştır.

İnsanın malının, canının neslinin korunması adına anlayışı ayakta tutacak doğruyu yanlıştan ayırt edecek bir meleke olarak akıl verilmiş olup, onun da korunması esaslar içine dahil edilmiştir.

Yukarıdan beri saydığımız insana dair korunması gereken bütün varlıklar, bir sistem içinde muhafaza edilerek, olması gerektiği gibi ayakta tutulmuştur. Buna da din denmiştir. Sistemin anası olan din de korunmak suretiyle sistemin kendisi de sistemin devamlılığı adına muhafaza altına alınmıştır. Böylece birbirine et ve tırnak gibi geçmiş olan bu beş konu insan adına düzenlenmiş nizamı alem için önemli başlıklar olarak kabul edilmiştir.

Ekini/Harsı ve Nesli İfsad Ederler...

Mükellef/sorumlu bir varlık kılınan insanoğlu, başıboş bırakılmayıp, öncelikle yaratıcısına karşı bir hukukun mükellefi olduğu bilincine sahip kılınmış ve yaratılmış, aciz, muhtaç olduğunun şuuruyla hareket etmesi istenmiştir.

“İnsanlardan öylesi vardır ki dünya hayatı hakkında söyledikleri hoşuna gider; kalbinde olana da Allah'ı şahit tutar. O hasımların en yamanıdır. O dönüp gittiğinde (veya bir yetki sahibi olduğunda) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak, ekinleri ve nesli yok etmek (bozmak) için çalışır. Allah bozgunculuğu sevmez.” (Bakara, 204-205)

Nesil; aynı yıllarda yaşamış olan ve yaklaşık olarak aynı yaşta olan kişiler topluluğu, kuşak, soy gibi anlamlarda kullanılmaktadır. Kerim Kitabımızda Nesil/ler ke-

limesi n-s-l kök fiilinden “nesle”, z-r-r kök fiilinden “zürriyet”, c-b-l kök fiilinden “cibil/cibilliyet”, k-r-n kök fiilinden ise “karnen/karnin/kurūn” kelime yapıları olarak birçok ayette zikredildiğini görmekteyiz.

“Hanif” (Allah'ı birleyen-Muvahhid) bir fıtrat üzere yaratılan, “Elest Bezmi”nde bunu teyit/tekit edici misakı veren insanoğluna fücür ve takva ilham edilmiş ve tüm yollar gösterilerek hangi tercihte bulunacağı kendi iradesine bırakılmıştır. Mükellef/sorumlu bir varlık kılınan insanoğlu,

başıboş bırakılmayıp, öncelikle yaratıcısına karşı bir hukukun mükellefi olduğu bilincine sahip kılınmış ve yaratılmış, aciz, muhtaç olduğunun şuuruyla hareket etmesi istenmiştir. Ayrıca kendi hizmetine amade kılınan kainat ve içindeki tüm yaratılmışlara karşı da bir hukukun muhatabı kılındığı bildirilmiştir. Dolayısıyla insanoğlu için birincil yaşam alanı olan dünya hayatında yaşam felsefesini neyin üzerine bina etmiş, sorumlu kılındığı ve her detayı tüm ayrıntılarıyla kendisine bildirilmiş hukuklara ne oranda riayet etmiş

ise ikinci yaşam alanı olan ahiret-teki ikametgahı ve konumunun da buna göre belirleneceği deklare edilmiştir.

Her anlamıyla mükemmel bir şekilde yaratılmış olan yeryüzü-nün asli unsurları dikkate alınarak korunması, ihtiyaçlar nispetinde yeniden inşa ve ihyası, yeni nesil-lere özgün/asli unsurlarıyla aktarılması halife kılınan insanoğlu-nun en temel sorumluluklarından biridir. Kan dökmekten, nesillerin helakine neden olacak girişimlerden, yeryüzünü ifsat etmekten, ekini ve harsı yok etmekten, haddi aşıp tuğyan etmekten, istikbâr abidesine dönüşmekten şiddetle kaçınmakta bu yeryüzü halifesi kılınan insanoğlunun yine en temel sorumluluklarındanıdır.

Toprak ile başlayan Ademoğlu-nun yeryüzü serüveni nutfe (zigot) ile devam etmiş/etmekte ve daha sonra eşler (çiftler) haline getirilerek nesillerin çoğalması sağlanmıştır. Hiçbir dişi yok ki Allah'ın bilgisi olmadan gebe kalsın ve doğursun. Yeryüzünde debelenen hiçbir canlı yoktur ki Allah onun rızkını güvence altına alıp takdir etmemiş olsun. Hiçbir canlı yoktur ki kitapta yazıldığı üzere kısılp uzamayacak şekilde ömrü tayin ve takdir edilmemiş olsun. Bütün bunlar Allah'ın yaratmış oldukları üzerinde ki kanunlarıdır. Allah'ın kanununda asla bir değişiklik olmaz.

Allah, erkek ve dişinin birlik-teliğini bir hukuka bağlamış ve nesillerin sağlıklı, meşru bir şekilde çoğalabilmesi için bunu kaçınılmaz bir zorunluluk kılmıştır. Nesil emniyetini bozacak, başta “ensest” ilişkiler olmak üzere haram kılınan ve kerih görülen oluşabilecek tüm birlikteliklerden kaçınmanın yegane tek yolu bu hukukun uygulanmasıdır. Bu hukukla, irsiyet/kan bağı ile oluşacak başta aile fertleri olmak üzere tüm akrabalık bağları kayıt altına alınmış ve bilinmiş olacaktır. Kan/irsiyet bağının dışında yine İslam'ın nesil emniyeti açısından üzerinde titizlikle durduğu diğer bir hukukta “süt” ile oluşacak bağın tespit edil-

mesi ve kayıt altına alınmasıdır.

İblis, Ademoğlunu “iğva” etmek (yoldan çıkarmak/saptırmak) suretiyle yeryüzünü ifsad edip kanların akıtılmasını, ekini/harsı (tarım ürünleri, sebze ve meyve, gıda maddelerinin tümünü), kainatın ekolojik dengesini ve nesli (zürriyeti, soy/sopu) yok etmeyi sağlayacak tüm öğretileri fısıldar. Sadra/zihne/akla/kalbe yapmış olduğu tüm bu fısıltılarda ki en güçlü teması ise “kendisini kendisinden daha çok düşündüğü” tathî(!) söylemidir. Tabi aynı zamanda “Allah ile aldatma”yı da ihmal etmez.

Tarihin kırılma dönemleri vardır. En bilinenleri şüphesiz resul/nebi/elçilerin gönderilişleridir. Hz. Muhammed'in tüm insanlığa

yaklaşık on üç asır sürmüş ve son kale “Osmanlı”nın da yıkılmasıyla tarihin aktörleri batılılar, yani sömürgeci kolonyalistler olmuştur. Tarih her ne kadar “modern” diye tanımlansa da gerçekte Hz. Peygamber'in gönderildiği dönemden hiç farkı olmayacak bir pozisyona yeniden evriliyordu. Değişenler sadece çağın ürettiği materyaller, sahne dekorları ve kostümlerdi. İblis yeniden insanlardan oluşan ordusunu kurmuş ve dünyayı kan gölüne çevirecek nesilleri işbaşı-na getirerek her şeyi yok etmeye başlamıştı.

Sömürgecilik/kolonyalizm en temel anlamda “bir ulusun/devletin bir başka ulus/devlete ait toprakları silahlı güç kullanarak işgal etmesi ve orada tahakküm

Hiçbir canlı yoktur ki kitapta yazıldığı üzere kısılp uzamayacak şekilde ömrü tayin ve takdir edilmemiş olsun. Bütün bunlar Allah'ın yaratmış oldukları üzerinde ki kanunlarıdır. Allah'ın kanununda asla bir değişiklik olmaz.

son nebi/resul/elçi olarak gönderilmesi ise tarihin en önemli kırılma anlarından diğer bir tanesiydi. Bu aynı zamanda yeni bir çağında başlangıcıydı. İnsanlık “merhameti”, “adaleti”, “hak/hukuku”, “ahlakı/erdemini”, “insanca yaşamayı” yeniden tanıyacak ve yaşamın en temel dinamikleri olarak müşahade edecekti. Bu dönem

kurmak suretiyle hâkimiyeti eline geçirmesi, başta insanların düşünsel yapısı, inancı, örf ve adetlerine müdahale ederek kültürel/siyasal anlamdaki başlattığı sömürsünü, iktisadi anlamda zengin doğal kaynaklarına çökerek devam ettirmesi” olarak tanımlanabilir. Batılıların/haçlı artıklarının on dokuzuncu yüzyılın ortalarında

başlattıkları sömürgeleştirme süreci, yirminci yüzyılın başlarına gelindiğinde kendileri ve birkaç ülke hariç dünyanın neredeyse tamamını işgal ederek tamamlamışlardı. Bu süreçte on milyonlarca insanın ölümüne neden olmuş birinci ve ikinci dünya savaşları modern dünyanın kuramcılarının gerçek kimliklerini açığa çıkarıyor, ne kadar zalim, barbar, vahşi, katil ve acımasız olduklarını tüm çıplaklığıyla ortaya koyuyordu. Bu aynı zamanda bundan sonraki sürecinde nasıl geçeceğinin de önemli ip uçlarını veriyordu idrak eden, düşünen temiz akıl sahiplerine. Her ne kadar bu süreçte batılılar, sömürgelerinden “bağımsızlık(!)” mücadeleleri ile fiili/fiziki anlamda çıkarılmış gibi olsalar da geriye zihinsel/düşünsel büyük bir dezenformasyon, bir yıkım/çöküntü, kısacası “cellatlarına aşık kılınmış” kitleler bırakıyorlardı.

Yirminci yüzyılın ikinci yarısı ve yirmi birinci yüzyılın yaşadığımız döneme kadar ki sürecinde batılı kolonyalist tağuti müstekbir güçler emperyal, müdahaleci, kan dökücü politikalarını daha da artırarak sürdürmekte, başta İslam coğrafyası olmak üzere birçok ülkeyi işgal edip sömürülerini katliam ve soykırım düzeylerine çıkarmaktadırlar. Bu, işgal edilen topraklarda iç savaşları kaçınılmaz kılarken, ölümlerin artmasına,

sömürgeci efendilerine hizmet edecek terör yapılanmalarının oluşumuna, en temel ihtiyaçların karşılanamaması nedeniyle salgın hastalıkların çoğalmasına ve büyük göç dalgalarının oluşumunu sağlayan mülteci/sığınmacı olgusuna büyük bir zemin hazırlamaktadır. Mülteci realitesi, insan onur/haysiyetini ayaklar altına alacak organ ve insan ticareti yapan küresel mafyaların palazlanmasını, ırkçı şovenist milliyetçiliğin artırmasını, yeni provokasyonlara zemin hazırlayacak girişimleri beraberinde getirecektir. Kendini İlahlaştıran küresel güçler, Allah’ın yeryüzünde ki kanununa müdahale ederek, ürettikleri nükleer, kimyasal, biyolojik, radyolojik silahlar başta olmak üzere toplu ölümlerin gerçekleşmesini sağlayan kitle imha silahları/bombaları ile kadın, erkek, çocuk, yaşlı, genç, hasta, özürlü demeksizin insanları hunharca, barbarca, zalimce katletmekte, şehirleri de her anlamda yaşanmaz hale getirerek on yıllarca sürececek ıfsadı gerçekleştirmektedirler.

Fıtratların yozlaştırıldığı, inançların sentezlendiği, ekin/hars ve neslin bozulduğu, zulmün ayyuka çıktığı, insani/ahlaki erdemlerin anlamsızlaştırıldığı, kutsal değerlerin ruhundan kopararak sıradanlaştırıldığı, şehvetin her anlamda ve alanda cazibesini

artırdığı bir dünya şüphesiz ki kötülerin ve kötülüğün egemen/iktidar olduğu bir dünyadır. Bu dünyanın kuramcıları adeta din haline getirdikleri ideolojilerinin önce zihinlerde, sonra yaşam alanlarında etkin/egemen olabilmesi için her türlü telkini yapmakta, teşvik edici her türlü unsuru devreye almakta, karşı duruş sergileyecek tüm girişimleri de itibarsızlaştırarak etkisiz hale getirebilmektedirler. Başta her türlü medya olmak üzere “rol modeli” kılınmış tüm aktörleri bilinçli/bilinçsiz hizmetkarları kılmaktadırlar. Sinirleri alınmış, tepkileri törpülenmiş, vicdanları köreltilmiş, egoist/narsist/hedonist bir haleti ruhiyenin mahkumu ve madunu olmuş insanların ister yaşadığı ülkenin sınırına yakın, isterse uzaklarda olsun yaşanmakta olan vahşetlere, katliamlara, soykırımlara bir tepki vermesini beklemek hayalden öte geçmeyecek bir temenni olsa gerek. Ülkeleri yönetenler iktidarlarının ve ekonomik çıkarlarının elden gitmesi kaygısından, yönetilenlerde konformist bir yaşamın kendilerine kazandırdıklarını kaybetme korkusundan olsa gerek ki işlenmekte olan katliamları sadece “sayıdan ibaret” bir olay olarak telakki etmekte ve bütün bunları -varsa eğer- vicdanlarında normalleştirebilmektedirler vesselam.

YAREN MEKTUPLARI

Yitirilmiş Nesiller

Yeniden ve bir daha selamlaşmayı nasip eden rabbimize sonsuz hamd ve sena olsun sevgili yarenim. Selamların en güzeliyle yine kapındayım işte. Yine tefekkür kuyularımdan çekerek damıtmaya çalıştığım düşüncelerimi, kaygı ve duygularımı bir muhabbet ikliminde yüreğine dokunabilmek umuduyla paylaşmak dilerim dostname'min satırları arasında

Günün aydın, ömrün hayırlı, huzurlu, her şey gönlünce ve gönlün de her nesneyi hiçlik âleminde çekip çıkararak tasvir, ibda ve inşa eden yüce yaratıcının dileğince olsun dilerim.

Nasılsın sevgili yarenim, Meşhur Osmanlı Sultanlarından Kânûni Sultan Süleyman Han'ın asırlar ötesinden dillere pelesenk ola ola gelen meşhur "Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi/ Olmaya devlet, cihanda bir nefes sıhhat gibi" dizelerinde vurgula-

nan sıhhat nimetiyle merzüksunuzdur inşallah sen ve sevdiklerin.

Ya nefsin ve neslin ile aran nasıl görüşemeyeli?

Sıcacık bir sıla ikliminde mi yoksa kahredici bir ruh gurbetinde misiniz onlarla?

Hayat hep ve en çok da sürpriz bir takım mücadelelerle geçiyor değil mi sevgili dostum?

Ama senin de bildiğin gibi en çetin mücadelelerden birisi nefsin ve neslini iblis ve kuklaları tarafından adım başı kurulan sinsituzaklardan koruma mücadelesidir. Bundan dolayıdır ki bütün sevdiklerim ve değer verdiklerimi olduğu gibi seni de karşılığında hiçbir dünyevi beklentim olmadan, hiçbir çıkar gözetmeksizin merak ediyorum sevgili yarenim.

Her şey yolundadır inşallah ve sen de tüm yolların sahibinin yolundasın değil mi?

Hiç unutma ki; Seni önemsiyor, Âlemiyn'in Rabbi yüce

Allah(cc) tarafından ihsan edilen hayatı en güzel şekilde, huzur ve mutluluk içerisinde tüketmeni diliyorum.

Gün gelip ebediyet yurdundan gel çağrısını alarak yola koyulduğunda da ardında "Sadaka-i Cariye" /kesintisiz hayır imkânı cinsinden milli ve manevi değerlerinin farkında ve şuurunda, vatan ve milletine hizmetkâr, yapıp ettikleri ve yapmaktan kaçındıklarıyla seni ve eşini hayırla yâd ettirecek hayırlı bir nesille anılardan olursun inşallah.

Biliyor musun sevgili yarenim; Ne zaman ki yaslandığı çınar kurur insanın, ne zaman ki kar yağar güvendiği dağlara ve ne zaman ki çürür toprağa attığı tohum, kıyameti kopmuş demektir o zaman zira bir açmazın keşmekeşinde kaybetmiş demektir yolunu.

Bundandır ki; Mal, makam, para vs. maddi değerleri kaybetmesinden, bunlardan mahrum

kalmasından daha aşkın bir iflas halidir insanın neslini haddini aşan sevgi saplantılarıyla severek ya da sevgisizliğin kokuşturan batağına mahkûm ederek çürütmesi.

Aynı şekilde para, mal, makam, şöhret vb. şeylerden oluşmuş geçici bir servet biriktirerek hakkını edâ edememektense, kendisine, ailesine, topluma ve insanlığa faydalı hayırlı bir nesil yetiştirmesi daha büyük bir servettir Müslüman bir kul için.

Bundandır ki İslam, insanlığın ve Müslüman toplumların kokuşmadan hayatta kalabilmesi için koruyucu tedbir olarak beş şart ileri sürmüş ve bu değerlerin korunmasını, muhafaza altına alınmasını önemsemiştir. “Can, akıl, din, nesil ve mal emniyeti” olarak müşahhaslaşmış olan bu değerler birbirini tamamlayan, fert ve toplum olarak temiz insan fitratında yaşayabilmek ve başkalarını da yaşatabilmek için kaçınılmaz birer ihtiyaç olan değerlerdir.

Bu değerlerin korunabilmesi için neslin korunması, muhafaza altına alınması öncelikli ve mühimdir sevgili yarenim çünkü akıllı ve dini değerler ikliminde yetişmiş, şuurlu bir nesil kadrini bilip koruyabilir ancak bu değerleri.

Aklı bulandıran içki, uyuşturucu ve benzeri müskirattan, sağlıklı bir neslin kundağı olan meşru aile nizamını kokuşturacak zina rezalelerinden, haksız yere bir insanın canına kastetme canavarlığından ve başkalarının malına haksız yere el uzatma eşkıyalığından ancak İslami değerler çerçevesinde muhafaza edilerek yetiştirilmiş böylesi bir nesil koruyabilir insanlığı.

İnsanlık tarihi boyunca olduğu gibi, gayrimeşru ilişkilerin ve dolayısıyla zinanın günümüzde de medeniyet ve özgürlük kisvesi altında meşrulaştırılarak, teknolojiyi de kullanmak suretiyle gerek duygusal gerekse fiziksel anlamda servis edildiği inkâr edilemez ve erdemli insanlık değerleri çerçevesinde yüz karası bir vakıdır sevgili dostum.

Namus ve aile kavramlarının

meşruiyetinin uluorta, tahrik ve teşvik edici bir tarzda sorgulanmaya başlandığı, kimin elinin kimin cebinde olduğunun anlaşılmaz ve önemsenmez hale geldiği, ilişkilerin karmaşılaştığı bir atmosferde nesil emniyeti diye bir şeyin kalması mümkün olmadığı gibi, sağlıklı nesiller ve millet yapıları da hayal olmaktadır maalesef.

Bunun içindir ki sevgili yârenim nesillerimizi canımız kadar aziz bilip üzerine titremeliyiz.

Şehvetin insanın ar damarlarına kızıl bir alev gibi düşmesinin sonucu olan insan soyunun karışarak neslin çürüme ve kokuşmasına sebep olacak zina kalkışmasından sebebi ve tarzı her ne olursa olsun korunarak oluşturmali ve korumalıyız aile müesseselerimizi.

Aile bahçesinin nadide çiçekleri olan neslimiz için Rabbimiz bizleri başıboş bırakmayarak (Bk. Kıyamet:36) “Yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennem ateşinden nefsinizi ve neslinizi koruyun” (Bk. Tahrir:6) buyrularak uyarılmaktadır. Keza, Rasulullah(as) efendimiz de “Hiçbir anne ve baba evladına güzel ahlaktan daha değerli bir miras bırakamaz” (Hadis-i Şerif) diyerek onları yetiştirme ve koruma yolunu en sahih şekilde göstermişlerdir.

Eğer bu öğütleri duymazdan ve görmezden gelerek nemelazımcılık edecek olursak, iblisin insanlığa karşı açmış olduğu küresel azdırma ve kokuşturma projelerinin hem zelil bir parçası hem de zavalı kurbanı olmaktan kurtaramayız nefsimizi ve neslimizi.

Nefsimizi ve neslimizi yeterli bilgi ve bilinç ile besleyemediğimiz dolayısıyla da Muvahhid bir Müslüman olmayı içimize sindiremediğimiz durumlarda doğal olarak başka kültürler karşısında yetersizlik duygusuna kapılarak aşağılık kompleksi yaşamamız muhtemel olacaktır.

Bu hal, bizleri “Vahyin ve sahih sünnetin diriltici ve muhafaza edici mektebinden uzaklaşmaya” hayata ve inançlara “şeytanın gör dediği” yerden bakmaya, vahyin öğretisi ile yaklaşarak seçici bir

şekilde kullanmamız gereken başka kaynakları tartışılmaz doğrular olarak görmek suretiyle onlardan beslenmeyi medeniyet ve marifet saymaya götürecektir.

İnanç ve değerler yelpazemizin bu şekilde değişmesi, önceki ve sonraki kuşaklar arasında yaşanan ruh gurbetlerinin kronikleşmesine, inanç ve medeniyet köklerimizden uzaklaşarak sılası ve geri dönüşü olmayan kayboluşlara bırakacaktır yerini.

Sevgili yârenim, İnsanlığın azılı ve kadim düşmanı olan iblis hem bizatihi hem de insan ve cin kuklaları marifetiyle yeryüzüne ve özellikle de İslam coğrafyalarına, anne, baba ve evlatlar arasına fitne unsuru derin ve ayartıcı vesveseler yaymaktadır.

İnsanlığın baş belası olan bu ifsat gurubu “Sağdan ve önden yaklaşarak, Suret-i Hak’tan görünüp” (Bk.Saffat:28) yaydıkları vesveseler ile sevgi ayarlarımızla oynayarak istismar etmekte, sevgimizi eşimiz, çocuklarımız ve ilişkide bulunduğumuz diğer insanların felaketini hazırlayan birer efsuna dönüştürmektedir.

Bu bağlamda, senin de bizatihi bildiğin gibi, İnsanlığa gönderilmiş son uyarıcı. (Bk.Ahzab:40) Allaha ve ahiret gününe inana ve o güne ulaşmayı uman insanlar için güzel örneklik sahibi. (Bk. Ahzab21) elçi Hz. Muhammed Mustafa (sav) efendimizin “Çobansınız, güttüğünüzden mesulsünüz.” uyarısına, Rabbimiz olan Allah(cc)’ın Tahrir suresi 6. Ayette “Ey iman edenler! Hem kendinizi hem de âilenizi yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennem ateşinden koruyun, onun başında, Allah’ın emirlerine asla karşı gelmeyen ve kendilerine verilen her emri eksiksiz yerine getiren son derece acımasız, güçlü ve sert tabiatlı melekler vardır.” Buyurmasına rağmen, kimi Müslüman anne ve babalar bu tuzağa düşmektedirler

İblis ve uşakları onlara, “Evladım bir bireydir. Kendi özgür iradesiyle fark etsin ve seçsin iyi ve kötüyü, doğruyu ve yanlış, ben hiçbir şekilde müdahale etmeme-

li, karışmamalıyım, aksi takdirde imanı sahih bir iman olmaz.” Ve benzeri şekillerde fısıldayarak, aslında “Zorlamadan, dayatmadan, hikmetle ve güzel öğütlerle” iman bilincini aşılmalara gereken yavrularını, nesillerini başıboş bıraktırp daha rahat yağmalamak istemektedirler.

Sevgili yârenim, hele bir de aynı iblisin vesveselerine kapılarak, sanki genç, ihtiyar her birimiz için ölüm bir nefes sonramızda saklı değilmiş gibi, garip bir anlayış veya sevgi tezahürü ile “Aman cahildir, hele zamanla durulur, gençliğini yaşasın, açık saçık ama çok yakışıyor gönlünü kırmayayım, mahzun olmasın, hele sonra kılar, uykusunu bölmeyeyim.” Dedirtmiyor mu? Ve benzeri düşüncelerle hem adap, hudut ve kural tanımazlıklarını, hem maddi ve sosyal taşkınlıklarını hem de ibadetsizliklerini hoş görüp ses çıkarmayarak neslimizi iblisin müfsit programlarına uyumlu hale getirmek aymazlığımız yok mu!?

Zorlu, sinsi ve istikrarlı bir düşman ile karşı karşıyayız maa- lesef; Her biri bir köşede pusuya yatmış iblis ve uşaklarının tuzak olarak sağdan ve Suret-i Hak’tan- mış gibi görünen tuzakları hem bizlerin hem de can parçamız yavrularımızın aklını maskeleyip gönlünü çelmektedir.

Çelinmiş ve çalınmış gönüllerde ise varlık nedeni, hayat anlayışı ve beklentisi nefsin ve arzuların, hevâ ve hevesin peşinden koşmak haline dönüşerek yitik nesiller oluşuyor.

Kazanmadan tüketmek, kazanırken helal, haram, hak, hukuk gözetmemek, haksızlığı göz açıklığı veya beceri olarak görmek, zinaya ve ahlaksızlığa flört, ev arkadaşlığı, gençliği özgürce yaşamak, bedeninde söz sahibi olmak” ve benzeri şekilde benimseyerek müfsit bir savruluşun baş döndürücü hazzını yaşayan neslin aklı, iman ve ahlaki küçümsemeye başlıyor.

İlgisizlik veya yanlış fedakâr- lıklarımızla beslediğimiz bu keşmekeş sonucunda Sadaka-i

Cariyemiz ve insanlık ailesinin geleceği olacak olan neslimizi kendi ellerimizle teslim etmek- teyiz kadim düşmanımız iblis ve yarenlerine. Onların, yaratılış gaye ve hikmetimize uygun yaşamaktan adım adım uzaklaştırarak bitimsiz ve çılgın bir ateşin koynuna savur- ması girişiminde ekmeklerine yağ sürmüş olmaktadır farkına bile varamadan.

Böylesi durumlarda garip bir şekilde tersine dönmektedir akış; “Cariyeler efendilerini doğurma- ya,” “Boduklar devenin önünden yürümeye,” “Yumurtadan çıkanlar kabuğunu beğenmemeye,” “Et tır- nağa, kan damara” aykırı tavırlar geliştirerek neredeyse birbirle- rinin kurdu haline dönüşüp bir cinnet batağında ziyan olmaktadır insanlık.

Ne o? Sen de ürperdin benim gibi değil mi sevgili yarenim? Yüzlerine bakmaya doyamadığın, üzülseler canının yandığı, ayakla- rına diken batsa içinin sızladığı, gerekirse uğurlarına canını bile hiçe sayabileceğin ciğerparelerinin akıbetinin ateşe atılma ihtimali olmasının bir anlık düşüncesine bile dayanılmıyor değil mi?

Hiç unutmamalıyız ki sevgili dostum; İman ve insani değerler eksenindeki yetiştirilen bir ne- sil her ailenin ve milletin inanç ve değerler çerçevesinde gönül huzuru içerisinde geleceğe/insan- lığa bıraktığı güçlü bir sayha, yüz akı bir iz ve hiç kapanmayan hayır kapısıdır.

Her ne sebeple olursa olsun kaybedilen, nefsin girdaplarında yitirilen her nesil de o fert, aile ve toplumlar için bir çürüyüşün, kokuşmanın ve çöküşün, su kay- nağı kurumuş ırmaklar gibi inleye inleye yok oluşunun, içine dert olacak hüsrân ve hicranın drama- tik çığlıklarıdır.

Mümbit bir bahçe için cins fidanlar, kaliteli tohumlar, fideler ve aşılar nasıl gerekli ise, sağlıklı bir toplumun inşası ve devamı için de inanç, fikir ve şuur alt yapısı sağlam fertlerden oluşmuş, İslam inanç ve ilkeleri çerçevesinde ku- rulmuş meşru aileler kaçınılmaz

bir ihtiyaçtır.

Böylesi bir aile nimetinin sıcak ortamı, sevgi ve anlayış iklimi içe- risinde “Öğüt ver çünkü öğüt ina- nanlara fayda verir” (Zariyat 55) ayeti ve “Din nasihattir” Hadis-i Şerif’i gereğince yetiştirmek ve hayata hazırlayabilmek Müslüman anne ve babalar olarak neslimizin muhafazası için savsaklanamaz sorumluluklarımız arasında yer almaktadır.

Bu hayatiyet arz eden so- rumluluğumuzu başarıyla yerine getirebilmek için onlara “Hikmetle ve güzel öğüt” (Bk.Nahl:125) yaklaşmak, “Zorlaştırmadan, kolaylaştırarak, nefret ettirmeden, sevdirek” (Hadis-iŞerif.) “İfrat ve tefrit aşırılıklarından uzak, itidal çizgisi içerisinde” (Bk. Baka- ra:143) bir nesil yetiştirebilmek ve geleceğe taşıyarak kıyamete kadar ruhen yaşayabilmek için sabrı kuşanmak kaçınılmaz bir istikrar meselesidir.

Aksi takdirde; Aynı ailenin fertleri olarak, aynı evleri pay- laşıyor olsak da aynı odalarda buluşamadığımız, aynı sofralar- da nadiren oturabildiğimiz, aynı dili konuşamadığımız, zevkleri, tutkuları sevinçleri, hüznleri, endişe ve coşkuları, hayata bakış ve beklentileri birbirine zıt yaban- cılar olarak kerhen tutunacağız aynı hayata.

Sevgili yârenim eğer kaleleri fethedilmiş, bahçeleri talan edil- miş, hayatları yağmalanmış, müf- lis birer zavallı olmanın kahredici, çürütücü kaderine mahkûm olarak silinip gitmek istemiyorsak hayat- tan neslimiz hakkında duyarlı ve fedakâr olmak zorundayız.

Bu bağlamda emperyalist kâfirler ve iblisin sinsi vesvese or- dusu ve sair şer odaklar tarafından birer taşkınlık ve tutku hastalığı haline dönüştürülmek suretiyle dünyayı istila aracı olarak kullanı- lan çağımızın teknolojik, sosyolo- jik, ekonomik, düşünsel ve benzeri taşkınlıklarından nefsimizi ve neslimizi muhafaza etmek zorun- dayız vesselam.

Nesil Emniyeti

“Ben insanları ve cinleri bana kulluk etsinler diye yarattım” (Zariyat 56)

Bir varlığın olması ve kulluk için var olması, onu varlık alemine çıkarmakla beraber onun varlığının korunması ve insan kavramı altında zikredilebilecek ne kadar varlık var olacaksa bunların varlığının hem korunması hem de var oluş sürecinin korunması, esas olmalıdır.

Yeryüzünde insanın imtihanının tahakkuk etmesi adına, insan neslinin sağlıklı bir şekilde çoğalması mümkün olmalıdır. Çoğalmanın sıhhatli bir şekilde gerçekleşebilmesi, cinsiyetin muhafazası ile beraber, cinslerin sağlıklı üreme anlayışlarının devam etmesine bağlıdır.

Üremenin birinci ayağı, cinslerin, cinsiyet duygularının diri tutulmasıdır. Cinsiyet, var edildiği hikmet üzere ayakta tutulsun ki, cinsler cinsiyetin gereklerini yerine getirebilsinler ve bu vesile ile varlığa verilen özellik itibarıyla yeni fertler türeyebilsin.

Koruma anlayışının tek ayaklı bir şey olmadığını ve birbirine bağlı olarak 5 ayaktan oluştuğunu nizamı alem yazımızda dile getirmiştik. Bunlar birbirinin varlığını destekleyen 5 önemli unsur idi.

Can, akıl, din, nesil ve mal emniyeti. Orijinal sıra böyle olur diye düşündüm, önce var olunmalı, var olanın varlığının hikmetinin kavranması adına bir akılla donatılması söz konusu olmalı, sonrasında hem kim olduğunun anlamını kavramasını sağlayacak, hem de varlığını sürdürebileceği üreme faaliyetini ve de yaşamsal ihtiyaçlarını karşılamak adına sahipleneceği malı nasıl sahipleneceği ve koruyabileceği konusunda konulan disiplin olan dinin korunması, emniyeti olma-

İnsanı korumak, yaratıcının ilk planda gözettiği konudur. Bu sebeple insanın korunması adına varlığının korunması ve varlığının sürdürülmesinin korunması adına hem varlığın cinsel boyutunu hem de üremenin doğru boyutunu din ile korumuştur.

lıdır. Sonrasında temel ihtiyacı niteliğinde soyunu sürdürme adına nesli korunmalı ve hayatın sürdürülmesi adına edinilen malın korunması sonuncu sırada yer almaktadır.

İnsanı korumak, yaratıcının ilk planda gözettiği konudur. Bu sebeple insanın korunması adına varlığının korunması ve varlığının sürdürülmesinin korunması adına hem varlığın cinsel boyutunu hem de üremenin doğru boyutunu din ile korumuştur.

İnsanı kendine boyun eğdirme çabası içine giren, dolayısıyla insanı Allaha baş kaldırma yolunda ifsat eden şeytan ve avanesi insanlar, öncelikli olarak insanın varlığını üreme noktasında kısıtlama yoluna gittiler. Kendileri dünyanın bütün nimetlerinden sınırsızca istifade etmeyi kendileri için en doğal hak olarak görürken, insanın fazla üremesinin önüne geçerek, doğum kontrol anlayışını insanlara empoze ettiler. Bu yolla kontrolü tam olarak sağlayamayacaklarını düşündüklerinden olsa gerek, üremenin sağlıklı olabilmesinin doğal yolu olan cinselliğin önüne barikatlar kurmaya başladılar. Dört harfle kısaltılarak dile getirilen sapkın eğilimleri kışkırtıp, insanları hemcinsleriyle

evlendirme veya nikahsız yaşama yoluna teşvik ettiler. Böylece üremenin değişik yoldan önüne set çekmiş oldular. Bu yola o kadar kendilerini adapte ettiler ki, bütün bu sapkın eğilimleri dernekler vs ile örgütleyerek insanlığın aleyhine olacak şekilde organize ettiler. Bu çalışmaları finanse etmek adına varlıklarını ortaya koydular. Öyle ki devletleri boyun eğdirecek şekilde uluslararası örgütleri paravan olarak kullandılar. Etkiledikleri insanların hoşuna gidecek nitelikte sloganlar geliştirdiler. Cinsiyet eşitliği diye güya kadın erkek eşitliğinin geçmiş dönemlerde piyasaya sürülen versiyonunun devamı gibi anlayışları dayattılar. Fakat bu kez sadece sosyal hayatta varlık ifadesi anlamından öte cinsleri sıfırlayarak, anlayışlarını egemen kılmak istediler.

İşin en kullanılır biçimde organize olması onların işine gelmekteydi. Çünkü bu sapkınlıklara inanan insanlar ruh hastası haline gelmekteydi. Dolayısıyla sürüler halinde güdülenmesi kolaylık kazanmaktaydı.

Bugün insanlığın ibadet boyutunda karşı çıkması gereken bir sapkınlık haline dönüşen bu anlayış, insanlığı her koldan yürütülen

para sahiplerinin kölesi haline getirme çabalarının bir parçasıdır.

Yapay zeka, dijital platformlar, ekonominin dijitalleşmesi, nüfus planlaması, cinsiyet eşitliği anlayışı tamamıyla bir merkezden organize edilen faaliyetlerdir. Dünya örgütleri diyebileceğimiz, birleşmiş milletlerden tutun, dünya sağlık örgütü, g 20, ilaç ve gübre kartelleri hepsi aynı telden çalmakta ve güç yetirdikleri devletlere kredi vererek boyunduruk altına almaktadırlar.

Biz Müslümanlar olarak kelime-i tevhidin anlamını bugüne taşıyarak, ilahlığa soyunmuş bu kartellere karşı durmanın tevhit mücadelesi olduğu anlayışına sahip olacağız ve insanları bu anlayışa çağıracağız. Bazı hadislerde nöbet tutanın gece boyunca bilmem kaç rekat namaz kıldan daha çok sevap işlediği, vaktini islami ilimleri öğrenerek geçirenlerin bilmem kaç rekat namaz kıldan daha çok sevap kazandığı anlayışından daha öte, bu gün insanlığa kasteden bu küresel vahşet

çeteleriyle mücadele etmenin ne kadar çok sevap olduğunu insanlara anlatma çabalarımızı ortaya koyacağız ve amansız bir şekilde insanlığa karşı verilen bu mücadeleye karşı daha şiddetli bir biçimde mücadele etmeliyiz.

Nesil emniyeti sadece Müslümanların özenle koruması gereken bir konu değil, bütün bir insanlığın meselesidir. Bu konuya sadece Müslümanların değil, Rusya, Macaristan ve bazı batı ülkelerinin de aynı şekilde karşı çıktığını görüyoruz.

Bunlarla beraber, işin şeytani anlamda destekçiliğini yapan, inceden inceye aileyi yok eden anlaşmalar da aynı amaca hizmet etmektedir. İstanbul sözleşmesi diye lanse edilen “Kadınlara yönelik şiddet ve aile içi şiddetin önlenmesi ve bunlarla mücadeleye ilişkin Avrupa konseyi sözleşmesi” yaftalı metin “kadının beyanı esastır” diye ön plana çıkarılan bir anlayışı insanların zihnine kazıyacak kadar ileri götürülmüştür. Bu sözleşme maalesef ailelerin yıkımında etkili olmuş tabir caizse ipini koparmak

isteyen cahil insanlara cesaret vermiştir.

Toplumda var olan şiddetin insan boyutundan ziyade kadına şiddet diye ön plana taşıyan anlayış maalesef toplumda yapıcı hiçbir etki bırakmamış aksine yıkım projesi olarak hatırlanacak şekilde sonuçlar doğurmuştur.

Bugün dünya üzerinde egemen olan küresel güçlerin, şeytanın askerleri olduğunun farkındalığını insanlara anlatmak görevimiz olmalı. İnsanların yararına imiş gibi göstermeye çalıştıkları hinliklerine insanların aldanmaması adına çaba göstermek gerekmektedir. Daha doğrusu insanların hayrına olacak işleri önermeler dahi reddetmek gerektiği anlayışı insanlara öğretilmelidir.

Eskiden din üzerinden yapılan karşı saldırılar, artık insanın asliyetine döndürülmüş olunca insanların aklına din diyanet gelmesi de imkânsız hale geldi. Bugün din, küreselcilerin her yaptığına karşı çıkmak şeklinde algılansa yanlış olmaz.

Üstatların Dilinden II

İnsanın düşünmesi, bir başka ifadeyle tefekkür; içinde tezekkür, teemmül, tefehhüm, tedebbür ve teekkül gibi düşünme biçimlerini barındıran muazzam bir insanî eylemdir. Siz de takdir edersiniz ki düşünce ya da fikir, düşünmenin sonucunda elde edilen bir üründür.

Tekrar bir aradayız. Hepiniz hoş geldiniz. Kaldığımız yerden devam edelim. Bir önceki müzakerenin sizin geçmesinden dolayı hepinize teşekkür ederim. Saygı, kanımca insani tavırların en güzelidir. Sevmek de önemli ama saygı en önemlisidir; zira saygı, değer vermenin, takdir etmenin bir sonucudur. Kişi, nasıl ve ne düşünürse düşünsün, bir şey üretmiş veya var olanı geliştirmişse o takdire şayandır; kabul edilmese de saygı duyulmalıdır.

Filozof üstadın da belirttiği gibi, insan “natık”, yani düşünen tek canlıdır. İnsanın düşünmesi, bir başka ifadeyle tefekkür; içinde tezekkür, teemmül, tefehhüm, tedebbür ve teekkül gibi düşünme biçimlerini barındıran muazzam bir insanî eylemdir. Siz de takdir edersiniz ki düşünce ya da fikir, düşünmenin sonucunda elde edilen bir üründür; eğer ürün, yani fikir yoksa burada düşünme de gerçekleşmemiş demektir. “Ben düşündüm” veya “Ben düşünüyorum” demekle mesele hallolmuyor. Adama sorarlar: “Düşündün de ürünün nerede? Yani hangi fikri ürettin? Elinde sana ait, düşünme eyleminin sonunda—ki bu bir yolculuktur—bir fikir var mı? Göster de üzerinde müzakere edelim!”

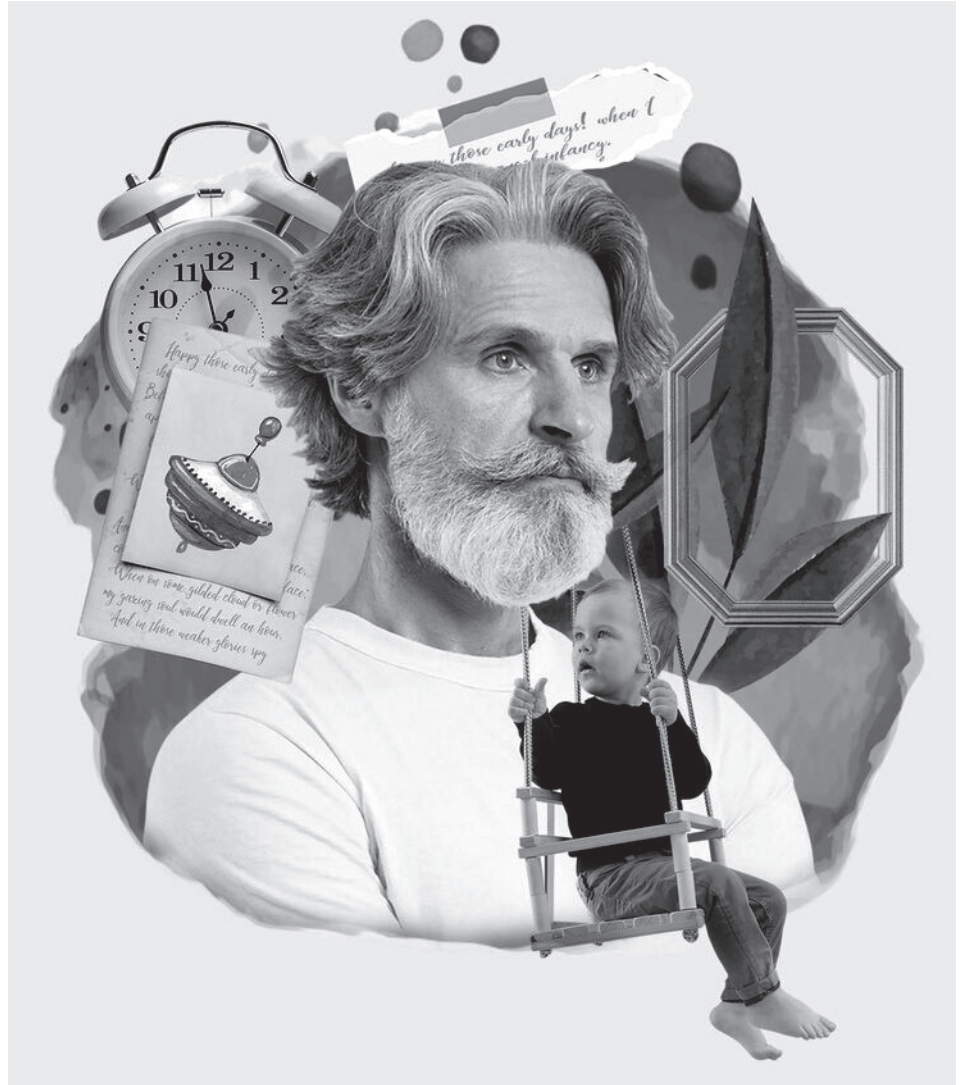
Başkalarının düşüncelerini tekrar etmenin veya onları farklı ifadelerle güncellemenin bir düşünme eylemi olmadığını sizlerden öğrendik. Daha önce hasıl edilmiş bir fikri/düşünceyi geliştirmek elbette düşünme eyleminin içine girer; ancak asıl düşünme, yeni bir fikre ulaşmaktır, yani yeni bir ürün elde etmektir.

Bu girişten sonra, izin verirsiniz bugün ilk sözü sosyolog söyleyin; perdeyi o açsın. Buyurun efendim, söz sizde.

Bence insan tam da benim alanımla örtüşen bir tabiata sahip; o hiçbir şekilde yalnız ve tek başına hayatını sürdürme imkânına

sahip değildir. Hayatta kalması da neslini devam ettirebilmesi de ancak başkalarıyla gireceği ilişkilerle mümkün olabilir; buna da sosyoloji diyoruz. Dolayısıyla ben: “İnsan, tabiatı gereği sosyal bir varlıktır.” diyorum.

Kendisini madalyonun diğer yüzü gibi hisseden psikolog, sosyoloğun söylediklerine bir başka boyut kazandırmak istercesine dedi ki:

“İnsan demek, davranış demektir. Ve elbette davranışlarının arka planı. Tecrübe ettiğimiz kadarıyla dünyada ‘ego’ sahibi tek canlı insandır. Ego sahibi olduğu için kimi zaman egoist de olabiliyor. Türkçe konuşanlar bunu; ‘Ben’ ve ‘bencillik’, Araplar ise ‘ene’ ve ‘enaniyet’ şeklinde ifade etmişlerdir.

İnsanın ‘ego’ sahibi olması, onu kaçınılmaz olarak iki sonuçla karşı karşıya getiriyor: özgürlük ve kölelik. Lafı uzatmadan şöyle diyebilirim: İnsan egosu, varlıktır.”

Sözü iktisatçı devam ettirdi: “Yaşam dediğimiz şey, üretmek ve tüketmekten ibarettir; bu da ekonomidir. Ekonominin pek çok aracı olmakla birlikte insan bu noktada en baştadır. Aynı zamanda insan ekonominin öznesidir de. Yani iktisadın hem öznesi hem de nesnesidir. Sonuç olarak derim ki; insan, üreten ve tüketen tek canlı özelliğine sahip bir ekonomik varlıktır; *homo economicus*, benim tanımım bu.”

Siyasetçi, “Söz bende,” dercesine boğazını temizledi ve dedi ki: “Malum, insanın beş temel gerek-

siniminden birisi de güvenliktir. Güvenlik denildiğinde ilk akla gelen terim ise devlet, yani siyasettir. Devlet olmaksızın insanların güvenli bir hayatı yaşamaları tarihin şahitliğiyle mümkün görünmemektedir. Devlet, hakemdir; adaletin terazisini elinde tutar, mizan onun hükmündedir. Aksi, kaostur, anarşidir. Buradan hareketle üstadımız Aristo’nun tanımını tekrar edeceğim: İnsan, politik bir varlıktır.”

Zaman epey ilerlemişti; söz tarihçinin kucağına düştü. “Benim işim, insanın yaptıklarını sebep ve sonuçlarıyla birlikte kayıt altına almaktır. Bir yönüyle insan demek, tarih yani geçmiş demektir. Geçmiş ise anı, yani hatıralardan ibarettir; bir başka ifadeyle insanın hafızası. Ben, insanın toplam hafızasıyım. Bu sebeple insan aslında tarihte, yani geçmişte yaşayan tek varlıktır. Hatıralarından hareketle şimdiyi ve geleceği inşa etmeye çalışır. Buradan bakarak derim ki: İnsan, tarihte yaşayan varlıktır.”

Halktan birisi elini kaldırdı, utana sıkıla izin istedi, sonra da

derdini anlatmaya çalıştı:

“Ben,” dedi, “sizler gibi yaldızlı cümleler kullanamam. Biz avamız, sizlerin deyimiyle köylüyüz; medeni bir yaşamdan çok vahşi/doğal bir hayata alışığız. Sözümüz kısa, açık ve doğal olur. Biz insanlar yaşamak için yaşarız; yani her ne yapıyorsak bu hayatta kalmak içindir. Buna belki ‘iyi’ yaşamak gibi bir sıfatı da ekleyebiliriz. Yani diyeceğim o ki: İnsan, önce yaşamak, sonra da iyi yaşamak için eyleyen varlıktır.”

“Yaşam” ve “iyi yaşam” gibi ifadeler başta filozof olmak üzere birçok üstadın dikkatini çekmişti. Belli ki bunu müzakere etmek istiyorlardı. Adam kendisini avam olarak tanıttı ama söyledikleri tartışmaya değerdi. Tam da bu tartışma ortamına girecektik ki...

Uzaklardan geldiği belli olan bir adam ayağa kalktı ve dedi ki: “Muhammed Nebi’den gelen bir rivayette şunları okumuştum: İnsan, yeryüzünü imar ve inşa etmek üzere Allah’ın görevlendirdiği halifesidir.”

İşte asıl tartışılacak mevzu bu; ama zaman bitti.

Nesil Emniyeti ve Modern Tehditler

Sanayi Devrimi sırasında çocuk işçiliği yaygınlaşmış, çocuklar eğitimden mahrum kalmıştır. Geniş aile yapısından çekirdek aile yapısına geçiş hızlanmıştır. Bu durum, kadınların iş gücüne katılımını artırmış ancak aynı zamanda kadınların düşük ücretler ve kötü çalışma koşulları ile karşı karşıya kalmalarına neden olmuştur.

İslam'da zarûrât-ı hamse, toplumları ayakta tutmak için hedeflenen beş temel ilkeyi ifade eder ki, bunlardan biri de Nesil Emniyetidir.

Nesil emniyeti, neslin çoğalmasının beşiği olan ailenin kuruluşundan, çocuğun yetiştirilmesine, eğitime, toplumda fertlerin ilişkisine kadar çok geniş bir alanı kapsar. Diğer bir deyişle, nesil emniyeti, ferdin beşikten mezara kadar karşılaşacağı bütün alanlarla ilgilidir ve bundan, başta aile olmak üzere bütün toplum sorumludur.

Nesil Emniyeti mevzusu, bu makalenin hacmini aşacak derecede geniş olduğu için, özellikle çocuklarımızın ve gençlerimizin yetişmesinde son derece olumsuz etkileri olan ve modern dönemde dünya çapında yaygınlaştırılarak, normalleştirilmeye çalışılan, aileyi, toplumu ifsat etmeye yönelik “Cinsel Sapkınlıklar” üzerinde yoğunlaşacağız.

Batı Modernliği; sanayileşme, kentleşme ve teknolojik ilerlemelerle birlikte, toplumsal ve kültürel değişimlerin hızlandığı bir süreçtir. Aydınlanmayla birlikte modern zihniyetin, yani kutsaldan arınmış akıl ve pozitif bilimin ön plana çıkması ve kiliseyle geleneksel otoritelerin sorgulanmaya başlamasıyla zihinsel ve düşünsel alt yapısı hazırlanan toplumsal dönüşüm, Sanayi Devrimi'yle uygulama safhasına geçiş fırsat bulmuştur. Bu dönemle birlikte toplumsal değişimlerin ve ekonomik dönüşümlerin aile yapısı üzerindeki etkileri büyük olmuştur ki, bu dönemde yaşanan değişimler, modern toplumların alt yapısını oluşturur.

Köyden kente göçün teşvik edilmesiyle fabrikalarda uzun çalışma saatleri ve zor koşullar, aile bireylerinin birlikte geçirdiği zamanı azaltması, ucuz iş gücü olarak kadınlar ve çocukların çalışmaya icbar edilmesi aile içi

dinamikleri değiştirmiştir. Sanayi Devrimi sırasında çocuk işçiliği yaygınlaşmış, çocuklar eğitimden mahrum kalmıştır. Geniş aile yapısından çekirdek aile yapısına geçiş hızlanmıştır. Bu durum, kadınların iş gücüne katılımını artırmış ancak aynı zamanda kadınların düşük ücretler ve kötü çalışma koşulları ile karşı karşıya kalmalarına neden olmuştur. Süreç içinde kadının ekonomik bir güç olmasıyla erkeklerle eşit olma yönünde hak arayışı beraberinde “feminizme” kayarak, hak arayışı ötesinde farklı bir zemine oturmuştur. Başlangıçta “toplumsal cinsiyet eşitliği” üzerinden vurgulanan kadın hakları, zaman içerisinde sapkın cinsel yönelişlerin de (LGBTQ+) hak arayışı için kullanabileceği açık bir kapı haline dönüşerek nesil emniyetini tehdit eder hale gelmiştir.

Aileyi ve toplumu ifsat faaliyeti, Rocefeller Vakfının Amerikalı zoolog Alfred Kinsey'i finanse etmeye başlama tarihlerine denk gelir. Kinsey' in, 1947 yılında Rocefeller Vakfı destekli Indiana Üniversitesi bünyesinde “Cinsellik Araştırmaları Enstitüsünü” kurmasıyla bu faaliyetler ivme kazanır. Kinsey' in, 1948 yılında, çok sonraları büyük bir manipülasyon ve sahtekarlık olarak da nitelendirilen “Erkek Cinselliği” ve 1955 yılında “Kadın Cinselliği” üzerine yapmış olduğu araştırmaları bir rapor olarak yayınlanır. Yayınlanan raporlar Amerikan Medyası tarafından oldukça büyük

bir ilgi ile karşılanır ve haftalarca gündemde tutulur. Çıkan sansasyon sonucu Amerikan Barolar Birliği, Amerikan Hukuk sisteminde çok ciddi değişikliklere gitmek zorunda kalır. O güne kadar Amerikan ceza sisteminde “suç” olarak kabul edilen zina, çocuk erotizmi, kürtaj, evlilik öncesi cinsel ilişki, karı-kocaların birbirlerini aldatması ve eşcinsellik vs. suç olmaktan çıkarılıp, normalleştirilir.

Türkiye kamuoyuna “Cinselliği tabu olmaktan çıkaran dahi” diye tanıtılan Kinsey, hazırladığı bu raporlarla cinselliğin tanımını da değiştirir. Ona göre “dişilik ve erkeklik, evrimin insanı, üreyerek neslini korumak için zorladığı doğal evrimsel bir roldür.” Kinsey, halen LGBTQ+ örgütlerinin ellerinde salladıkları “gökkuşağı” renkli bayrakla simgelenen “Kinsey Skalası” yayınlar ki, bu bayraktaki renklerin her biri bir cinsel sapkınlığı sembolize eder.

“Toplumsal Cinsiyet” fikriyatında, erkek, kadın biyolojik yapıyı ama erkeklik ve kadınlık, kızlık ancak psikolojik ve sosyokültürel yapıyı açıklar. Bunun anlamı arzularan/ eğilimlerden çok, biyolojik “erkek” ya da “kız” olarak dünyaya gelenlerin “Toplumsal Cinsiyet” olarak başka bir cinsiyet taşıyabilecekleriydi. Yani söz konusu olan bir kız bedenine sıkışmış erkek, ya da bir erkek bedenine sıkışmış kız-

dı.” (Bu konuyla ilgili daha geniş bilgiyi, Mücahit Gültekin’in Algı Yönetimi ve Manipülasyon isimli kitabında ve www.ahmethakanca-kici.com internet sitesinde bulabilirsiniz).

Psikiyatrist Dr. Mustafa Merter’in Hekaton’la Son Tango isimli kitabında, LGBTQ+ adı altında faaliyet gösteren bu küresel ifsat programının amaçları ve faaliyetleri şöyle izah ediliyor:

1- Kadim Terbiye Sisteminin Çökertilmesi: Sosyal iletişim ve medya aracılığıyla insanlara (özellikle çocuk ve gençlere) “kendini gerçekleştirme” adı altında esas otoritenin dışarıda değil, kendilerinde olduğu mesajı verilirken, satır arasında da olabilecek bütün diğer hazların da sınır tanımadan yaşanması telkin edilir. Filmler, diziler ve sosyal medya platformları, “cinsiyetsiz kimliklerin” görünürlüğünü artırmış ve bunların aracılığıyla, “kurallara uymayın, neyle mutlu oluyorsanız onu yapın” mesajları verilir. Buna, “Değerleri Yeniden Belirleme Süreci” diyebiliriz. Böylelikle değer tanımayan bireycilik evrenselleştirilmeye çalışılmaktadır. Sonuçta ailenin ve toplumun koyduğu kurallara isyan eden, eleştiri kabul etmeyen, çabuk incinen, alıngan, sorumluluk taşımayan haz peşinde bir nesil, “Ben Nesli” amaçlanmaktadır.

2- Kadın Hakları Üzerinden “Erkek Kadın” Yaratılması: Yani, fitrata, sağduyuya aykırı bir kadın modeli yaratılmaya çalışılıyor. Kadının ruhsal yapısına uygun olsun veya olmasın, her alanda sürekli eşitlik vurgusuyla, aslında birbirini tamamlaması gereken kadın ve erkek rakip kutuplara bölünüyor. Kadını yüceltmek isterken, kadın kadın olarak kalmıyor, “erkekleşiyor”. Çünkü yüceltilen karakterler erkekle özdeşleşmiş karakterler. Erkeksi bir varoluş tarzını benimseyen bir kadın, özellikle annelik duygusunu gereksinim hissedememesi, evlilik motivasyonunu azaltabiliyor ve bu ve diğer etkenlerle birlikte evlilik yaşı devamlı öteleniyor.

Oysa yaratılıştan gelen yapısı itibarıyla kadın ve erkek arasında bazı temel farklılıklar vardır. Bunlar ilahi isimlerin kadın ve erkekte tecellileridir. Bunlar erkek ve kadında farklı yapıda ve yoğunluktadır. İki cinste de aynı Celal ve Cemal isimleri mevcut olsa da kadınlarda Cemal isimlerinin belirginleşmesi daha yoğun ve erkeklerde daha seyrek. Kadın potansiyel olarak derinliklerinde biri Celal çekirdeği taşıırken, erkek de bir Cemal çekirdeği taşır. Erkekler Cemal eksikliğinden dolayı Cemal zengini olan hanımefendilere yönelirler ve kadınlar da tam tersi olarak erkeklerin Celal yönlerine çekim hissederler. Neticede fizikte artı ve eksi kutupların birbirini çekmesi gibi Celal ve Cemal birbirini çeker ve bir ikili birlik oluşur. İki taraf da zenginleşir, bütünleşir, tamamlanır ve evrendeki denge yerine oturur.

3- Baba Otoritesinin Kasıtlı Olarak Yıkılması: Bu yıkım en başında otoritenin sorgulanmasıyla başladı ve bunlara göre, “bütün kötülüklerin başı otoritedir ve bu da babada sembolleşir”. Psikanaliz, politik amaçlı bir silah gibi kullanılarak ailenin çözülmesi hedeflenir. Babanın ailedeki rolünün sorgulanması ve neticesinde toplumun aldığı yaralar ahlaki çöküntü olarak ortaya çıkar.

4- Her Türlü Cinsel Sapkın-

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği, kadın hakları üzerinden yapılan bir manipölasyondur. Bahane de, kadınlara uygulanan şiddet ve eşitsizlik ki, bu strateji sıkça kullanılır. Önce kadın mağduriyeti üzerinden insanlarda acıma ve merhamet duyguları uyandırılır ve yeterli hazırlık yapıldıktan sonra diğer sapkın yönelişlere alan açılır.

lğın Küresel Çapta Eş Zamanlı Olarak Teşvik Edilmesi: Hem beden hem de nefis sağlığına büyük zarar veren ortalama hayat beklentisini kısaltan kadın ve erkek eşcinselliği küresel propaganda ve alanında otorite olan Amerikan Psikiyatri Derneği'nin (APA) bülten ve dergileri aracılığıyla günümüzde patlama durumuna gelmiştir. 2017 de, 5 ila 24 yaş aralığında olan Amerikalı Z kuşağı başka hiçbir nesilde görülmemiş oranda bir artışla kendini LGBT ile tanımladı. Netice olarak eşcinsel hayat tarzı, doğal bir sosyolojik dalgalanma değil, tamamen kasıtlı olarak yönetilen planlı ve tetiklenmiş bir süreçtir.

5- Toplumsal Cinsiyet İdeolojisi, Kadın Ve Erkek Farkını Ortadan Kaldırılması: Toplumsal Cinsiyet Eşitliği, kadın hakları üzerinden yapılan bir manipölasyondur. Bahane de, kadınlara uygulanan şiddet ve eşitsizlik ki, bu strateji sıkça kullanılır. Önce kadın mağduriyeti üzerinden insanlarda acıma ve merhamet duyguları uyandırılır ve yeterli hazırlık yapıldıktan sonra diğer sapkın yönelişlere alan açılır. Kadın haklarını geliştirmek, uygulanan şiddeti engellemek, her insanın görevidir ve bu alanda ilerlemelelerin gerçekleşmesi istenen şeydir. Ama bunların derdi bu değil. Dikkat edilirse bütün oklar, aileyi ve nesli/ insanlığı hedef alıyor. Teori aslında çok basit: "Doğuştan gelen

bir cinsiyet yoktur". "Cinsiyet sosyal bir kurgudur". "Neyi seçersen o olursun." Böylelikle, "Toplumsal Cinsiyet" yapılanması için alan hazırlanacaktır.

6- Tabii Duyguların Kasıtlı Olarak Başka Alanlara Yönlendirilmesi, Artırılmış Hayvan Sevgisi: Normal şartlarda altında genç bir kadında ergenlik sonrasında çocuklara yönelik olarak uyanması gereken sevgi, muhabbet, merhamet ve şefkat yönü değiştirilerek hayvanlara yönlendiriliyor. Artık aile kurmak, evlenmek, çocuk sahibi olmak, gençleri ilgilendirmiyor. Zaten hayvanlarla kurulan sevgi ilişkisi daha az sorumluluk gerektiriyor. Daha konforlu, bir çeşit kendini kandırma. Aslında bu ilişki, insanın kendi yavrusuyla kurabileceği ilişkinin inceliklerini taşıyor. Bunun için de yeterince doyum vermiyor ve hep bir eksiklik kalıyor. Bunların neticesinde ise yine depresyon ve kaygı ortaya çıkıyor. Çünkü istendiği kadar hayvan sevilsin, bu sevgi insanlar arası sevginin, mesela bir annenin bebeğiyle yaşadığı sevginin yerini tutamaz. İnsan fitrattan gelen bu asıl duyguları yaşamazsa aynen nefsinin tutup da veremeyen bir insanda olduğu gibi daralma (kerb) hali yaşar. (bak. Enam 125).

Olayın vahametini kavrayamamış kişilerin, "İnsanlık tarihinde -İslam toplumları da dâhil - pek çok kez görülen bu tür vakaların altından büyük anlam-

lar çıkarmanın ne anlamı var?" şeklindeki sorularına cevaben şunu söyleyebiliriz: Evet, bu tür cinsel sapıklıklar tarihi süreç içinde hemen hemen her toplumda görülmüştür. Görülme veya görülme potansiyeli olmasa Kuran-ı Kerimde bunlara yönelik cezalardan bahsedilmezdi. Günümüzde yaşananların öncekinden farkı; bu sapkınlıkların medya, sanat, bilim ve hukuk aracılığıyla küresel anlamda normalleştirilip, bir "hak" haline getirilmeye çalışılmasıdır. Nitekim çoğu batılı ülkelerde bu aşama geçilmiştir. İşin trajik yanlarından biri de kabul etmeyen devletlere yaptırımlar uygulanmaya başlanmasıdır.

Toplumsal Cinsiyet Eşitliği fikri üzerinden LGBTQ+ benzeri hareketler aracılığıyla, nüfusu azaltılarak yeni kurgulanmış toplumsal ilişkiler var edebilmek için Kapitalist sürecin önündeki engellerin dağıtılması amaçlanmaktadır. Böylelikle başta aile olmak üzere toplumlar/ insan nesli ifsat edilerek bu sapık yönelimler doğrultusunda toplumda geçerli olan söylem ve tutumlar, tüm ahlaki yapı, kabul edilmiş (din kaynaklı) değerler yerle bir edilerek şeytani küresel sistem için kullanışlı bir ortam oluşturulacaktır. Bu organize ifsat faaliyetlerine "dur" denilmezse bu projenin mimarları karar verdikleri her sosyal değişimi gerçekleştirebilecek güçte olacaktır.

Nesil Emniyeti

Kendisine şehvetle bakılanın, bakan kimsenin hayalinde kirletilmemesi için ve namus sahiplerinin huzurunun bozulmaması için bu sınırlar vardır. İnsanda fitrî olarak bulunan kıskanma duygusunun sebebi bu kirlenmeye dahi tahammül edememektir.

İffetli ve Namuslu Olmak¹

Hayâ, imandandır. İman emniyeti emreder. Mümin emin kimsedir ve kendisini emniyet altında tuttuğu gibi başkaları için de emin olmak zorundadır. Kendi onurunu, haysiyetini, şeref ve namusunu koruduğu gibi başkalarının da bu kıymetlerine saygı duyar ve musallat olmaz; olunmasına göz yummaz ve müsaade etmez. Özel alanlarını iyi tespit eder ve asla bunları laubali sohbet ve davranışlara alet etmez. İffet ve namus özel alandır ve sahibinden başkasına namahremdir. Yâ HÂFİZ! Bizi ve bize nasip edeceklerini temiz tut. Korunması saklanması gereken iffetin, namusun kıymetini bilenlerden eyle. Çeşitli maskelerle evlere hücum eden belalara karşı Sen bizim vekilimizsin, biz Senin emrindeyiz; gücümüzü, irademizi ve eylemlerimizi hak ve başarılı kıl.

Yâ HÂFİZ! Bizi ve bize nasip edeceklerini temiz tut. Korunması saklanması gereken iffetin, namusun kıymetini bilenlerden eyle. Çeşitli maskelerle evlere hücum eden belalara karşı Sen bizim vekilimizsin, biz Senin emrindeyiz; gücümüzü, irademizi ve eylemlerimizi hak ve başarılı kıl.

Mahremiyet Sınırları Allah, her insanı özel yaratmış, kişiye özel mahrem sınırlarla korunmasını gerekli kılmıştır. Bu sınırların bir kısmı fizikidir. Fiziksel olarak

insanların mahrem olması gereken sınırları kendi gayreti ve toplumun saygısı ile korunmalıdır. Hem erkek hem de kadının, karşı cinse ve kendi cinsine göre örtünme sınırları vardır ve bu sınırları korumak ahlâken iffetli olmanın gereğidir. Bu gereklilik aynı zamanda toplumun da kişi üzerindeki hakkıdır.

Erkeğin de kadının da nâmahrem (kendisine nikâh düşen) karşı cinse dokunmaları haramdır. Şehvetle bakmaları dahi haramdır çünkü her şehvi bakışın insan ruhunda bir kirlenmeye sebep olduğu düşünülür. Kendisine şehvetle bakılanın, bakan kimsenin hayalinde kirletilmemesi için ve namus sahiplerinin huzurunun bozulmaması için bu sınırlar vardır. İnsanda fitrî olarak bulunan kıskanma duygusunun sebebi bu kirlenmeye dahi tahammül edememektir.²

2) Kıskanma duygusu bu haramlardan uzak tutmak için kullanıldığında gerçek anlamda yerini bulur. Tıpkı öfke ve gazabın yerinde kullanılması gibi. Değilse helal olanı kıskanma bu fitri koruma maksadının haddi aşmış halidir. Bu hususta insan birçok şeyde olduğu gibi dengesiz ve adaletsiz davranmakta ifrat ve tefrit etmektedir. Tefriti şudur ki: kıskanma duygusunu tamamen yitirmiş veya bastırmaya azmetmiş deyyus olanlar vardır. Toplumun ahlaklı bireyleri, bunlara “domuz gibidirler” der. Eşini kıskanmaz, çocuğunu kıskanmaz, anasını kıskanmaz. Bunlar kendileri ahlâken bozulmuşlar, toplumun da ahlâkını bozmaya çalışan iffet ve haysiyet yoksunu kimselerdir. İfrat boyutuna gelince: Allah’ın çizdiği sınırların dışında olmayan helal işlerde gösterilen kıskançlıklardır. Bunların bir kısmı hafif bir kısmı şiddetli olabileceğinden, mekruh ve haram seviyesinde işlenir.

Erkeğin örfe göre edep sınırlarında giyinmesi icap ederken bu giyinmenin en alt sınırı dînen, göbek ile diz kapağı arasındır. Bu sınır erkekler için kendi aralarında da aynıdır. Kadının örfe göre edep sınırlarında giyinmesi icap ederken bu giyinmenin en alt noktası sadece elleri ve yüzü hariç tüm vücudu örtmesidir. Kadınların kendi aralarında örfe kabul gören edepli sınırlar makbul olmasına karşın ahlâkî zafiyete sebep olacak veya iffet yoksunluğunu çağırştıracak şekilde giyinmeleri, ‘daha net ifadeyle soyunmaları’ doğru değildir. Burada kastedilen sadece helaline karşı süslenirken giyebileceği şuh kıyafetlerdir.

Çocuklarınsa edep mahallerini örtmek ve yedi yaşına geldiklerinde büyüklerin edepli giyim tarzına özendirmek uygundur. Çocuklara edep yerlerinin özel olduğu ve hiç kimsenin dokunmasına müsaade etmemesi gerektiği öğretilmelidir.

Mahremiyet bilinci aynı zamanda bir özgüven ile korunur. Kişi bu sınırlarını her ne şekilde

Bazı annelerin oğlunu gelininden kıskanması gibi! Sahiplik duygusu insanlarda çok farklıdır. Örneğin bir kimse atına bindirmez, bir başkası sevdiklerini atıyla gezdirmekten hoşlanır. Birisi arabasının direksiyonuna geçirmez, kimisi örtülü heykel gibi karısına dahi bakanla kavg eder. Tabi bakış var, bakış var! İnsanların abes takıntıları da olabilir. Her ne kadar bazı abartılar hoş değilse de bu duyguların yok edilmesi ve tamamen ıslahı da mümkün değildir. Huzur ve güzel geçim adına bu insanlarla da yumuşak bir diyalog yolu keşfedilmelidir

1) Ahzab Sûresi 33/35, Nur Sûresi 24/26, 30-31

olursa olsun ihlale kalkışan kimseye direnmeyi bilmelidir. Bir karşı cinsin önünde soyunmanın haram ve ahlâk dışı kabul edildiği bir toplumda yaşıyoruz. Aynı fiili tüm toplum önünde para için şöhret için sürekli işleyenler toplumun en ahlâksızlarıdır. Ahlâksızlıkla şöhret bulmak kadar insan için alçaltıcı daha ne olabilir?

Merhum âlim Mevdûdî şöyle der: “Bu nasıl dinmiş ki hırsız, tefecisi, fahişesi, utanmazı hep Müslüman olduğunu söylüyor!”

İslam’a böyle zarar vermeye kimsenin hakkı yoktur. «Gel sana iş verelim, şöhret yapalım, sanatçı yapalım» diyerek ahlâksızlıkta şöhret yapacak olanlara karşı «Asla! Böyle bir şey olamaz, ölsem kabul etmem» diyebilecek özgüven ve bilinç sahibi Müslümanlar olmalıyız. Mahremiyet sadece insanın fiziki yapısı ve şehvi bakışlarıyla sınırlı değildir. Konuşmalar, gülüşmeler, çocuk oyunları, birden fazla kişinin izlediği tiyatro ve filmler gibi kadının veya erkeğin özel alanları olan utanma duygusunu giderici veya azaltıcı sosyallikler olmamalıdır. İnsanlar -karşı veya aynı cinsler- bir arada iken duyulmaması, görülmemesi gerekenlerin arz edildiği, insanlar arası edep ve haya mesafelerinin çürütüldüğü ortamlarda bulunmak haramdır. Bu öyle hassas bir çizgidir ki aşındırmaya gelmez. Bir sonraki konunun ilk örneği bu durumu izaha kafidir diyor ve okuyucuyu üzerinde düşünmeye davet ediyorum.

Ahlâklı Giyinmek (Tesettür)

Kapıya gelen kör bir insan için Rasulullah (sav) kadınlara sakınmalarını ve örtülerine dikkat etmelerini emreder. Eşi Ümmü Seleme (ra), “fakat o kördür, bizi göremez ve bizi tanıyamaz Yâ Rasulallah!” deyince, “Siz de mi körsünüz siz onu görmüyor musunuz” buyurur.³

Burada ince bir anlayışa vurgu yapılmaktadır. Kör bile olsa bir erkeğin huzurunda örtüsüne riayet

etmeden duran kadında cüretkar hisler açığa çıkar. Aynı şey erkek için de geçerlidir.

Bugün kör olanın karşısında edep olmazsa yarın, “onlar bizi görmüyor” diyerek ekranda kame-rayaya (yani bize) bakan gözler karşısında edep elden bırakılır, öbür gün çarşı-pazar, dışarıda utanmaz olunur. Rasulullah’ın bu sakındırması günümüze de ışık tutmakta, hayânın muhafaza edilmesi için tedbir öğretisi ve nasihat içermektedir.

Karşı cinsten sakınma bu denli hassas olunması gereken bir durumdur. Tesettür, duyguları haramla tahrik etmeme ve hayâyı tahrip etmeme meselesidir. Yani tesettür sadece bedeni örtmez, ruhu da örter. Kalbi haramlara kapatır.

Bir gıdanın, imrenme, canı çekme hislerini harekete geçireceğini düşünerek gizli saklı yiyen bir nesilden, şehvetleri tahrik etmekten çekinmeyip soyunan ve onların bu haline göz yuman anne, baba, karı, koca, kız ve erkek kardeşler olmayı nasıl başardık(!) dersiniz.

Asrımızda imtihan çok çetin. Televizyon, gazete ve internetin yaydığı ahlâksızlık maalesef her eve girdi, caddelere taşıdı. Rol model tipler, hayat tarzı olarak adı davranışlar, maalesef buralardan alınıyor. Rasulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) ‘ın ümmeti olduğu iddiasında olan Müslümanlar, Allah’ın bize ‘en güzel örnek insan’ buyurduğu peygamberini rol model kabul etmeden, onun emirlerine uymadan, onun gibi ahlâklı davranmadan ümmet olma iddialarıyla neyi kastediyor olabilirler?

Onun ümmeti derken onun öğretileri doğrultusunda bir hayat kastedilmeli değil mi?

Allah, insana verdiği kıymet sebebiyle, onu saldırgan bakışlardan, şehvi frekanslardan, gaspçı furyalardan esirgiliyor, kıskanıyor ve bizlere de aynen bunu yapmamızı emrediyor.

Eşinizi, çocuğunuzu ve hat-ta mümkündür anne-babanızı

kıskanın; haram bakmasınlar, kendilerine haram bakılmasın. Allah’ın emrettiği tesettüre riayet edilsin. Erkek ve kadınlar, vücut hatlarını belli etmeyecek kıyafetler giysin. Kadınlar el ve yüzleri hariç tamamen örtünsünler belki bazen yüzlerini de. Şeytan aradığı fırsatları bulamasın. Kimse helalinden başkasının kalbini okşayacak bakış, duruş, yürüyüş ve konuşmayla harama yaklaşmasın. En azından eşini kıskanan bir serçe kadar bari namusa, iffete, onura sahip olmalıdır insan.

Kaliteli müminlerin rolü Allah’a kul olmaktır. Model insan Rasulallah’tır (sallallahu aleyhi ve sellem), O buyurur ki: “Hepiniz bir gözeticisiniz ve gözetiminiz altındakilerden mes’ulsünüz.”⁴

Allah’ın emri gereği ailesini gözetip koruyan müminler kalitelidir. İmtihan şartlarının zorluğuna rağmen bunu başaranlar ecir ve sevabın da en fazlasını alacaklardır.

Şeytanın oyuncağı olanlarda iman olsa bile kalite asla yoktur. Kimse kendisine kalitesiz denilmesini istemez fakat nefsinin dizginlerini üzerine salıvermiş olanlar, bir helake sürüklenmektedirler. O dizginleri sımsıkı eline alıp gerekirse o azgın atın ağzını yırtana kadar asılıp, durdurmayı başarabilenler «yeniden bismillah» deyip bir kaliteye doğru atlarını sürebilirler.

Helal ve Haram Bakışlar

Tesettürde ölçü olduğu gibi bakışlarda da ölçü vardır. Bakan kimsenin bakışlarının ardındaki niyetlere göre helal ve haram olacağını bilmek gerekir. Bir kimsenin nâmahrem (kendisine nikahı düşen) kimseye karşı iki türlü bakışı vardır. Bunlar takdîrî ve şehvî bakışlardır.

‘Takdîrî bakış’ tanımak için bakmaktır. Bu helaldir bunu şehvî bakışa dönüştürmeden gözü çevirmek ve ilgiyi kesmek gerekir.

“Bir Müslüman erkeğin gözü bir kadının güzelliğine takılınca, Allah’tan korkarak bakışını çekerse, Allah ona ibadet eciri verir. Ona

3) Ebû Dâvûd 4112

4) Buhari ter. 5285

ibadetin lezzetini tattırır.”⁵

Kirli hayaller kuran kimseler ve buna sebep olduğunu bilenler, günah işlemeye uygun bir zihnî faaliyet zemini oluşturmaktadır. Nefsin takva telkinleri bir kenara itilmekte, fücür baskın gelmektedir. Bu zihnî faaliyetin ne zaman davranış olarak açığa çıkacağı bilinemez.

Şehvî bakışları açığa çıkaran her ne varsa ve kimlerin gayretiyle veya umursamazlığıyla ortaya dökülüyorsa, Allah onların cezasını verecektir. İşlenen suç dinin, neslin, namusun, aklın fesada uğratılmasıdır. Bunlar büyük günahlardır ve cezası çılgın ateşin nârında yanmaktır.

Göz Aydınlığı Eşler ve Çocuklar Edinmek

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bir hadisi şerifte: “(Salih)⁶ Saliha bir eş ile evlenen kimse dininin yarısını tamamlamıştır...” buyurarak, ahireti kazanmada, ailenin ve eşlerin önemine vurgu

yapmıştır. Rabbimiz Kur’an’da, müminlerin güzel hasletlerini sayarken, iyi bir aile olmanın önemi-ne işaret etmiştir. Kaliteli mümin, kaliteli bir yuvaya sahip olmalı, o yuvayı kurabilmelidir.

(ve o kullar): “Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl! derler.”⁷

Kaliteli mümin eşlerden oluşan aile, Rasulullah’ın (sallallahu aleyhi ve sellem) ‘çokluğuyla övüneceği ümmetin’ güzel ahlâklı fertlerini yetiştirmelidir. Saadetli bir ailenin babası, annesi, çocuğu olabilmek, “dünyada da, ahirette de güzellikler ver” duasının tecel-lisidir. Bu kıymetli yuvayı tesis edebilmek, ailenin her bir ferdine sorumluluk yükler: inanç, salih amelde sebat, günahlardan uzak durmada sabır, fedakârlık, saygı, hoşgörü... Yâ HÂDÎ! Sen bize hidayet ver, öğret ki hidayeti öğretilim neslimize ve dileyelim senden her daim sırat-ı müstakîmi. Bizi ve neslimizi salihlerden eyle, hidayetinden mahrum etme.

Hayırlı Nesiller Yetiştirmek

İlim sahibi, güzel ahlâklı müminler, bu güzellikleri nesline aktarmalı ve kıyamete kadar kendinden miras kalacak iyilikler bırakmalıdır.

İnsanın yeryüzünde en kıymetli varlığı, yetiştireceği çocuklarıdır. Mümin ve güzel ahlâklı insanları dünyada çoğaltmanın peygamberimizin övüncü olduğunu biliyoruz. Peygamberimiz buyurdu ki: «İnsan ölünce kendisinden bütün amelleri kesilir. Ancak üç şeyden amel kesilmeyip (bırakanın lehine) devam eder. Cârî (devam eden) sadaka, faydalanılan bir ilim, kendisine dua eden iyi bir evlat.»⁸

Yâ VÂRİS! Nice nesiller gelir geçer, her geriye kalan ve yeni gelen Senindir. Bizden geriye hayır ve iyilikten başka bir şey bırakmak istemeyiz; Sen bize yardım eyle. Gelecek nesillerimize bütün hayır dualarımızı bırakmak istiyoruz, Sen kabul ve takdir eyle. Kıyamete kadar devam edecek hayrı dilediğimiz mabudumuz Sensin, Senden başka ilah yoktur. Nefsimizi ve neslimizi kıyamete kadar sana iman eden salih ve saliha kullar eyle. Kalplerimizi dinin üzere daim ve ayaklarımızı sırat-ı müstakîm üzere kâim eyle. Dünya imtihanlarımızı kolaylaştır, mümin olanlara ensar olmayı, kâfir olan kavimlere karşıda da güçlü ve galip olmayı nasip eyle. (Amin)

5) Ahmet bin Hanbel 5/24

6) Kur’an’da ve hadislerde bir edep dairisinde hitap söz konusudur. Hem erkeği hem kadını ilgilendiren meselelerde, ulu-orta söz söylenmez, biri üzerinden ikisinin de anlaşılacağı belîğ anlatım tercih edilir. Hadiste, erkeğin evleneceği kadının saliha olması halinde nasıl ki dininin yarısını tamamlamış olacağı vurgulanıyorsa, bahsi geçmediği halde salih erkekle evlenen kadında dininin yarısını tamamlamış olacaktır

7) Furkan Sûresi 25/74

8) Müslim 14-(1631)

Her Devirde Bir FACİA(BOOK)

Derslerine çalışmayan öğrenciler, odasına kapanan ergenler, ailedeki iletişimi ihmal eden eşler, asli görevlerini ihmal eden ebeveynler, işyerlerinde işini ihmal eden çalışanlar... ve daha neler neler.

Geçtiğimiz yıllarda sorumlu olduğum sınıf için bir veli toplantısı yapmıştım okulda. Toplantı bitmiş, bütün veliler gitmişti. Koridora çıkmış ilerliyordum. Bir kadın veli yaklaştı yanıma. "Hocam evde internet çok mu gerekli?" dedi. "Hayır, olursa iyi olur." dedim. Bu sorunun sebebi de araştırma ödevleri için, derse destek için çocuğunun ne yapacağı kaygısıydı. Sonra sağına soluna bakarak, "Hocam bu internetin Allah belasını versin, benim yuvamı parçaladı." dedi. "Nasıl yani?" dedim. "İlçede güzelce yaşıyorduk, sonra şehir merkezine göçtük, mütevazı bir iş buldu eşim. (Lütfen book kelimesinin İngilizcede kitap anlamına geldiğini unutmadan okuyalım.) Sonra Facebook mudur, ne buktur aracılığıyla eski bir tanıdığı kadınla görüşmeye, buluşmaya başlamış,

sonra da zaten olan oldu. Şimdi onlar beraber, ben iki çocuğumla tekrar ilçeye döndüm, millet bana bakıyor, suçlu sanki benmişim gibi." dedi gözleri dolu dolu. Ben de teselli etmeye çalışarak "Suç senin değil, iffetsizlik yapan sen değilsin ki. Suç seni aldatan, gül gibi çocuklarını babasız bırakan sonra da boşanmaya çalışan eşin." dedim. Bu meselenin beni en çok kahreden tarafı, bütün derslerde başarılı olan, her seferinde bütün öğretmenler tarafından ayın öğrencisi seçilen öğrencimdi.

Bu ve benzeri hikâyeler toplumumuzda çoğalmaya başladı. Neslimizi koruyacak ebeveynlerde risk altında. En güçlü sosyal kurum dediğimiz ailede ebeveynler ve evlatlar yaşadığımız çağda zor günler geçiriyor.

Derslerine çalışmayan öğren-

ciler, odasına kapanan ergenler, ailedeki iletişimi ihmal eden eşler, asli görevlerini ihmal eden ebeveynler, işyerlerinde işini ihmal eden çalışanlar... ve daha neler neler.

Olay çok boyutlu. Evet, teknoloji gerekli. Teknoloji ürünü olan internetin çok da faydaları var. Hele ki uzaktan eğitim döneminde tek imkân ve irtibat teknolojik aygıtlarla oldu. Hatta sınıfa rahim sadece teknolojik aygıtlarla oldu. Eş dost ve akrabalarla iletişim bu şekilde sağlandı. Çocuklar, gençler ve hatta bizler için sosyal ortam, iletişim, eğitim ve eğlence için vasıtalar oldu.

Evet, birçok işi, iletişimi daha kolay, hızlı ve ekonomik halledebiliyoruz. Çok zamandır göremediğimiz dostlara ulaşabiliyoruz. Hatta birçok resmî ve sivil

toplantılarımızı dijital ortamlarda yapıyoruz. Ama bu artan zamanı, faydalı ve hayırlı bir şekilde kullanabiliyor muyuz? Masumiyette, mahremiyete ve sadakate sadık bir şekilde ferdi, ailevi ve içtimai bir şekilde doğru ve verimli değerlendirebiliyor muyuz? Yoksa yeni yanlışların, günahların, aldanma ve aldatmaların kapısını mı aralıyoruz? Ya da aile içi, aile dışı daha çok birliğimize ve birlikteliğimize vasıta mı kılıyoruz?

Birbirimizi sosyal âlemde gör-
dükçe, cep telefonundan önemli ve özel günlerde mesaj gönderdikçe, maalesef hasret duyma, özlem duyma da olmuyor(gibi). Geçenlerde bir zat-ı muhterem anlattı. “Kızım başka bir ilde yaşıyor, her gün arıyor bizleri, uzun süreli konuşuyor. Artık telefona bakıyorum, eğer kızsıma annesine veriyorum.” diyor. Yani tadı kaçtı(!) diyor. Askerlik yapar iken babasından kendisine gelen mektubu nasılda hasretle aldığını, belki yirmi kez okuduğunu anlatıyor dost meclisinde.

Günümüzde kim ne yapıyor, her şey ortada artık. İstedğin an istediğin kişinin fikir dünyasını, ruh dünyasını öğrenebiliyorsun. Fotoğraflarını, videolarını ve hikâyesini görebiliyorsun... Ha, ilginç olan bir şey daha var, yukarıdaki zat-ı muhteremin kerimesinden örnekleyelim isterseniz. Hani kızı her gün arıyor ya - muhtemel birbimize benzeriz- diyelim bir vesileyle ailesinin yanına geldi. Babasıyla hasret gidereceğine, annesiyle muhabbet edeceğine yanında olmayanlarla ya cepten ya da internetten görüşmeye çalışıyor, hasretle ve muhabbetle.

Geçtiğimiz günlerde sigara, alkol ve uyuşturucu ile mücadele eden Yeşilay, teknoloji bağımlılığını da gündemine aldı. Teknoloji bağımlılığının “FOMO” adında bir fobiye ortaya çıkardığı belirtildi. Dünya Sağlık Örgütünün, FOMO diye tesmiye ettiği şey, sosyal medyada gelişmeleri kaçırma korkusu olarak açıklandı. İngilizcesi ise, “Fear of Missing Out/Gelişimleri Kaçırma Korkusu”.

Herkesin elinde cep telefonu; müzik dinleyen, haber okuyan, oyun oynayan, eğitim yapan/alan, sosyal paylaşım sitelerinde gezen... Artık her şeyden haberimiz var. Dünyanın ta öbür ucundan haberimiz var ama burnumuzun ucundan, karşı komşumuzdan haberimiz olmayabiliyor. Sanal âlemin âlimi olurken sahici âlemin cahili olmaya başladık.

Gerçekten durumlar vahim. İlgi çekici ve eğlendirici yönüyle her insan grubunu büyüleyen bir yapıya sahip internet. Evde, çarşıda-pazarda, iş yerinde, otobüste tramvayda... Herkesin elinde cep telefonu; müzik dinleyen, haber okuyan, oyun oynayan, eğitim yapan/alan, sosyal paylaşım sitelerinde gezen... Artık her şeyden haberimiz var. Dünyanın ta öbür ucundan haberimiz var ama burnumuzun ucundan, karşı komşumuzdan haberimiz olmayabiliyor. Sanal âlemin âlimi olurken sahici âlemin cahili olmaya başladık.

Gülünçtür, bu durumu yine sosyal medya uzmanları karikatürize etmişler. Bir sosyal paylaşım sitesindeki çizgi-sahne şu: Bir cadde. Kaldırımında, kavşakta herkesin elinde bir cep telefonu, başı önüne eğilmiş ve gözleri internette gençlerin. Yeşil yanıyor, yayalar karşıdan karşıya geçecekler. Herkes geçiyor, bir genç ışığa dikkat etmiyor, hâlâ beklemede... Bir yaşlı amca gencin kolundan tutuyor. “Gel yavrum, karşıya geçme- ne yardımcı olayım.” diyor.

Aynı amca toplu taşıma araçlarından birine binse acaba gençler amcaya yer verir mi? Eskiden yer vermek istemeyen ya dışarıyı seyreder ya da uyuma numarası yapardı. Şimdi ise gençlerin başı önünde, kimseyi görmüyor. Belki de bu paragrafın bir üstündeki karikatürü paylaşıyor. Onlarca kişi beğeniyor. Allah aşkına beğenilecek bu tablonun nesi var?!

Aldatılan ve bırakılan kadın velimizi hatırlayınca diyorum ki

Facebook yerine “facia-book” diye mi tesmiye etsek bu hesabı. Belki bazılarımız “Hocam, Facebook’u kim kullanıyor ki- sadece şu yaş grubu kullanıyor-” diyebilir. Ya da senin diğer sosyal medya uygulamalarından haberin yok, onlar daha vahim ve vahşi diyebilir. O zaman bütün sosyal paylaşım ağlarını, ‘sosyal parçalanma’ hesapları diye mi tesmiye etsek acaba? Hayır, kullanım alanı ve şekline göre değişir tabii ki. Mühim, ulvi ve zaruri kullanımlarda ‘sosyal buluşma’ alanlarıdır, imkânlarıdır bunlar. Ama o kadar güçlü ve örgütlü bir maruz altında kalınıyor ki.

Pekâlâ, çözüm ne denirse? Bağlı olalım ama bağımlı olmayalım. Biz onu yönetelim, o bizi yönetmesin. İsmet Özel’in bir klasik haline gelen Üç Mesele isimli bir eseri var. O yapıtında teknik, medeniyet ve yabancılaşmayı ele alır. Acaba şimdi bu üç meseleyi tekraren yazsa paradigma olarak değil ama paragraf olarak neleri değiştirirdi kitabında.

Bir eserinde şu ipuçlarını veriyor mezkur yazar, “**Teknoloji benden aldıklarını bana geriversin, ben teknolojinin bana bütün verdiklerini geri vermeye hazırım.**” der.

Sonraki Nesiller Kime Benzeyecek?

Karşılaştığımız etkiler karşısında aldığımız çeşitli tutumlar var. Kabul etmemek, reddetmek, karşı çıkmak, muhalefet etmek bunlardan biri. Bu durumda ortaya çıkan en küçük tepkiye sahip olduklarına tutunmak, muhafaza etmek diyebiliriz.

“Kim bir kavme benzerse, onlardan olur.”¹

Giriş

Çoğunlukla hasbelkader yaşıyoruz. Bilinçli olduğumuzu, farkında olarak yaşadığımızı düşündüğümüz zamanlar da var elbette. Fakat bu bilinç düzeyinde yaşarken daha çok ve genellikle sonuç odaklı yaşıyoruz. Çünkü daima hedeflerimiz, amaçlarımız, planlarımız ve hayallerimiz var. Yürüdüğümüz yolların, girdiğimiz işlerin sonunu ve sonucunu önemsiyor, merak eediyoruz. Ulaşacağımız menzil, elde edeceğimiz başarı, çalışma ve çabamız bittiğinde ortaya çıkacak netice odaklandığımız yegane düşünce.

Hayatın çok büyük bir hızla akıp gidişi bizi telaşa düşürüyor. Bu telaşın içinde önemsedimiz sonuçlara doğru nefes nefese koşturuyoruz. Bu koşturma içinde bazen gereklerini unuttuğumuz kaideler, çiğnemekte beis görmediğimiz kurallar da var elbette. Fakat gündelik hayatın pratikleri bizi kurallara sıkı sıkıya bağlıyor. Her yaptığımız işi, gerçekleştirdiğimiz her eylemi bir çok kurallara uyarak, ayrıca yöntemlere bağlı kalarak ortaya koyuyoruz.

Çocukluktan başlayarak, evde, sokakta, okulda, meslek hayatımızda, yalnızken ya da toplum halindeyken, üzerine her şeyimizi bina ettiğimiz temeller, sıkı sıkıya bağlandığımız yasalar

ve sonuç elde etmek için zorunlu olarak başvurduğumuz yöntemler var. Bunların çoğu dışına çıktığımızda bedel ödediğimiz sınırlar oluşturuyor. Adeta sebepler ve sonuçlar arasında yuvarlanıp gidiyoruz. Rutin bir şekilde üstelik. Temel ihtiyaçlarımız bu rutine bizi mahkum ediyor. Barınmak, beslenmek ve temel ihtiyaçlarımızı sağlamak, sürdürebilmek ve korumak zorundayız. Temel ihtiyaçlarımız, yaşamak için bağımlı olduğumuz sonuçlara bağlı. Sonuç odaklı yaşamamız bu bakımdan bizim için bir zorunluluk. Bu zorunlulukları düzenli bir şekilde karşılayanın yollarını bulduğumuzda başka bir rutinin, farkedildiği zaman bunaltan bir ritmin içinde yaşıyoruz. Fakat sürdürülebilirliğini sağlayabildiğimiz ihtiyaçlarımızı karşıladığımızda niteelik arayışımız başlıyor. Bu arayışımız daha rahat, daha az zahmetle, daha müreffeh bir hayat arzusu... Bu beklenti ve arzu, bir heedef olarak odaklandığımız yeni bir sonuç arayışı koyar önümüze.

Nerede bitmesini, nasıl sonuçlanmasını istediğimiz bu hedeflerin peşinde koşarken, bu hengenin hangi aşamasının nerede ve nasıl başladığını unuturuz. Geriye kalan, nasıl ilerleyeceği, neyle sonuçlanacağı konusunda kaygılanmaktır.

Bozulma Sebebi: Özenme

Çocuğun ya da gencin yetişkinliğe ulaşmak için takip edilecek bir örneğe, rol modele ihtiyacı vardır. Bu çocukluk döneminde ailedeki büyükler olur. Fakat ergenliğin sorunlu zamanlarında ailesiyle çatışan çocuk ailesiyle bu yönden ilişki kurmak istemeyebilir. Bu durumda ailesine ve çevresine tepkisi ve dış etkenlerin cazip etkileriyle dışardaki dünyada kendisi için başka örnekler de sunduğunu farkederek.

Okuldaki diğer arkadaşları, etrafta gördüğü diğer gençler, öğretmenleri, sevdiği şarkıcılar, izlediği filmlerdeki yıldızlar, sosyal medya fenomenleri, televizyon, sanal dünya, kitaplar gibi birçok etkiden söz ediyoruz. Bu etkiler ne yazık ki sadece gençlerin maruz kaldığı etkiler değil. Yetişkinler de bunlara maruz kalır.

Karşılaştığımız etkiler karşısında aldığımız çeşitli tutumlar var. Kabul etmemek, reddetmek, karşı çıkmak, muhalefet etmek bunlardan biri. Bu durumda ortaya çıkan en küçük tepkiye sahip olduklarına tutunmak, muhafaza etmek diyebiliriz. Daha önce tanımadığı yabancı bir medeniyetle karşılaşacak olan görevlilere Hz. Ömer (r.a.) “Zevk ve safâdan ve Acem kıyafetlerine özenmekten kaçınınız!” buyurarak kendinden olmayana muhalefetin önemine vurgu yapmıştır. Bununla birlikte Muhafazakarlık pasif bir direniş olarak ortaya çıkar. Fakat muhafa-

1) Ebû Dâvûd, Libâs, 4/4031

zakarlık bir yere kadar dayanabilir. Asıl olan sunduğumuz alternatifin cezbedici yanlarını ortaya çıkarabilmektir.

Etkiler karşısında mağlup olan tepki ise, bunları kabul etmek, beğenmek, özenmek, dolayısıyla benzemeye çalışmaktır. Bu durumda insan elinden geldiğince ileri düzeyde, özenle, dikkat ve çabayla, itinayla özendiği şeye benzemeye çalışır. Benzemenin ilk aşaması biçimsel benzerliktir. İnsan özendiğine benzemek ister. Çünkü özendiği, beğendiği ve sevdiğidir. Abdullah İbn-i Mes'ûd (r.a.) şöyle diyor, "Elbiseler elbiselere benzeyince, kalpler de kalplere benzemeye başlar."² demiştir. Dış benzerlik zaten en başta içteki benzerliği elde edebilmek, ulaşabilmek içindir. Bir kişiyi ya da topluluğu taklit etmeye çalışmanın amacı ve sonucu bellidir. Peygamber (sav) efendimiz. "Kim bir kavmin yaptığı işten râzı olursa, o işi yapanlarla ortak olur."³ demiştir. İşler buraya geldiği zaman ortaya çıkan sonuç efendimizin (sav) buyurduğu gibidir. "Kişi, sevdiğiyle beraberdir."⁴

Bozulma Sonucu: Benzerlik

Allah Rasulü (sav)"Bizden başkasına benzemeye çalışanlar bizden değildir."⁵ Buyurarak, başkalarına, ötekine benzemenin iki yönüne dikkat çekmiştir. Bizden başkasına benzemeye çalışan sadece sevdiği ötekiyle bir ve beraber olmanın bir adım ötesine geçer ve artık bizden değildir.

Kendini beğenmemenin, kendini eleştirmenin, kendi olmaktan vazgeçmenin bir tarihi var. Yani bu işleyiş sadece günümüze ilişkin bir sorun değildir. Fatiha suresinde gadaba uğrayanlar ve dalalete düşenler diye bir ikilli söz konusudur. Fatiha vesilesiyle bu iki gruba dahil olmamak için sürekli Allah'a (cc) yalvarırız. Tefsirinde gadaba uğrayanların yahudiler, dalalete düşenlerin de yahudileri taklit eden, onlara benzemeye çalışarak dosdoğru yoldan mahrum ka-

2) Tirmizi, İsti'zan, 7/2695

3) İbn-i Hacer, el-Metâlibü'l-âliye, VIII, 319

4) Buhârî, Edeb, 96

5) Tirmizî, İsti'zan, 7/2695

Biçimsel benzerlikle başlayan macera, kendinden olmayana dönük sevgi üzerinden kalbin dönüşmesine, kalbin dönüşmesi sonucu zihinsel dönüşümün gerçekleşmesiyle düşüncenin tamamen değişmesiyle sonuçlanır. Kalbin tasdiki, zihnin tahkiki neticesinde dill ile ikrar edilen inancın da değişmesi kaçınılmaz bir sonuçtur. Zira iman kalp ile tasdik, dil ile ikrardır.

lan hristiyanlar olduğu belirtilir. Efendimiz bu konuda, "Sizler karış karış, arşın arşın sizden öncekilerin yolunu izleyeceksiniz / onların inanç ve yaşayışlarını ölçü edineceksiniz. İnsanın giremeyeceği küçük bir keler/kertenkele deliğine girecek olsalar, siz de onları takip edeceksiniz. (Yani onların yaptığı her hâl ve hareketi İslâm'ın ölçülerine uyup uymamasına bakmaksızın taklit edeceksiniz.)"⁶ buyurarak bizi uyarmıştır.

Bozulmanın başlangıcı, başkasına duyulan ilgi ve hayranlık sebebiyle özenme ve benzeme isteğidir. Başkasına benzemek isteyen kendine olan güvenini sevgisini kaybetmiş demektir. "Kim bir kavmi severse, Allah Teâlâ onu onların arasında haşreder."⁷ Benzemek için gayret gösterdiğimiz, tüm özenimizle çabaladığımız, sevgi beslediğimiz ve saygı duyduğumuz ötekiler bize zavallı gözüyle bakar, itibar etmezler. Ökçelerimizin üzerinde dönerek yönümüzü onlara göre ayarlarsak bile bizden razı olmayacaklarını bilmemiz gerekir.

Biçimsel benzerlikle başlayan macera, kendinden olmayana dönük sevgi üzerinden kalbin dönüşmesine, kalbin dönüşmesi sonucu zihinsel dönüşümün gerçekleşmesiyle düşüncenin tamamen değişmesiyle sonuçlanır. Kalbin tasdiki, zihnin tahkiki neticesinde dill ile ikrar edilen inancın da değişmesi kaçınılmaz bir sonuçtur. Zira iman kalp ile tasdik, dil ile ikrardır. "Ey îmân edenler! Yahudileri ve hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse şüphesiz o da onlardandır. Allah zalimler topluluğunu hidâyete erdirmez."⁸

6) Müslim, İlim, 6

7) Heysemî, 10, 281

8) el-Mâide, 51

Çözüm: En Güzel Örnek

Fatiha'da "Bize doğru yolu göster, ilet. Kendilerine lûtf ve ikramda bulunduğun, nimet verdiğin kimselerin yoluna; gazaba uğramışların ve sapmışların yoluna değil."⁹ diyerek dua ederiz. Zira maruz kadığımız etkiler, nefsimizin arzularına uygun, şeytanın binbir hilesiyle üretilmiş etkilerdir. Çoğu zaman farkında olsak da fitri olarak düşmeye meyilli olduğumuz tuzaklardır söz konusu etkiler.

Müsümanların son birkaç yıldır yaşadığı ekonomik, askeri, sosyal düşüşü bir yenilgi olarak görmek, bir kısım müslümanda celladına aşık olmak şeklinde sonuçlanmıştır. Kimileri durumun sebebini İslâm'ın kendisi olarak görmüş, sorumluyu cezalandırmak yolunu seçmiştir. İşin burasında söylenecek söz çok. Fakat gereksiz.

Ama şunu bilmek kadar önemli bir şekilde hatırlamak gerekiyor. "Allah'ı çokça zikredenler için Allah Resûl'ünde güzel bir örneklik vardır."¹⁰ Âyette geçen «üsve» kelimesi, uyulacak, taklit edilecek örnek, model, numune anlamına gelir. Birini örnek alan kimse, uyduğunun her halini taklit eder; O'nun tavır ve tarzına uyar; âdeta O'nunla aynileşir.¹¹ Yeryüzünde insanı, insanlığa yaraşır şekilde yaşatacak tek örneğe benzemeye çalışmak tek çaredir.

9) el-Fâtiha, 6-7

10) Ahzâb 21

11) Prof. Dr. Raşit Küçük, https://vuslatdergisi.com/yazi_detay.php?id=3120&sID=149&ye-ar=2013&month=11

SIZLANIR – II

(diriliş muştusu)

İBRAHİM ŞAHİN

gün gelir tebessüm eder ufuklara güneş,
kardelenler selam verir arz'a,
mümbit bir mevsime yönelir insanlık,
iklim sabırsızlanır.
diriliş vaktidir artık; karanlıklara inat,
zulüm erir, akar zaman gibi,
çatlamak üzeredir taşı
sabır, sızlanır...

tükenmiştir artık serseri savruluşları,
kılavuz edinerek vahyi, akli, yüreği
kırmıştır ön yargının meczup kıskaçlarını
tavır inatsızlanır.
demir asa, demir çarıkla erdem yolcusudur irade,
tefekkür iklimlerinde sırlıslam,
arındıkça tadar huzuru ta derinden
inat, sızlanır...

kırarak zilletin yüz karası çemberini
yiğit sayhalar yükselir dalga dalga,
sımsıcak bir ümit iklimi sarar mazlum gönülleri,
sırtlanlar huysuzlanır.
yolunda var olabilmek için vâd edenin
yollara düşünce yürekler,
yanar kaybettiğine tâ içten
huy, sızlanır...

doğmaya başlamıştır küllerinden yitik nesiller,
göklere yüreğini açan nilüferler
düşürmüştür hüsrana kokuşmuş suları,
hayat bataksızlanır.
dönmüştür tahammül seferinden ebabiller
dillerinde tekbir ve özgürlük şarkıları,
avını elinden kaçırmış çakal gibi
batak, sızlanır...

ilahî bir nur kuşatır tüm âlemi çepeçevre,
dalgalanır burçlarda adalet,
iman ve sevgi taht kurar gönüllere
kalpler inkarsızlanır.
içer kevnî ayetleri yudum yudum;
şahit olur yaratanın hikmetine akıl,
ikrar eder gafletini
inkâr, sızlanır...

savrulur vahyin rüzgarıyla saltanatı şehvetin,
yıkılan işâret taşları dikilir yerine bir bir,
âr edilen bir duygu olmaktan kurtulur nâmus
isyan ahlaksızlanır.
hüsn-i ahlâk'ına özlem yüklü,
yüz sürer insanlığın yüz akı'nın izi'ne,
tutulur bir asr-ı saadet hülyasına
ahlak, sızlanır...

anlamıştır insanlık bahçesinde bir çiçek olduğunu,
döner fıtrat ayarlarına yaratanın,
yanar da ardında bıraktığı zulüm izlerine
kavim gurursuzlanır.
insana dair tüm renklerini kuşanır dünyanın
ve umutlarını kanat kanat,
erir buzları tebessümü donmuş dudakların,
gurur, sızlanır...

bir arınma özlemidir artık gönlünde ki sevda,
yürek semasında kanat kanattır umut,
ve erir; dilinde ki dua buketleriyle
gaflet yusufsuzlanır.
bir berat kokusudur mağfiret meltemleriyle soluduğu
çiçeklenir gözleri; hamd ve senâ yağmurlarıyla,
şükran secdesinde iki büklüm
yusuf, sızlanır...